

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies

An Internationally Peer-Reviewed Journal

தொகுதி – 1, இதழ் 1, நவம்பர் 2020

VOLUME – 1, ISSUE - 1, November 2020

சஞ்சிகைத்தலைப்பு	:	**கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்**
Title of the Journal	:	**Tamil Journal of Temple Studies**
பதிப்பாசிரியர்/Edior-in-Chief	:	**முனைவர் கி. நாகேந்திரன்/Dr. Nagendran**
பதிப்பு / Edition	:	தொகுதி – 1, இதழ் 1, நவம்பர் 2020/VOLUME – 1, ISSUE - 1, November 2020
பக்கங்கள்/Pages	:	61
விலை/Price	:	500
ஐஎஸ்எஸ்என் எண்/ISSN Number	:	Applied

பதிப்பாசிரியர்/Editor-in-Chief

இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்/Associate Editors

ஆசிரியர் குழு/Advisory Editorial Board

திருமதி புனிதா சுப்பிரமணியம்
தலைமையாசிரியர், எஸ்.ஜே.கே.டி. லடாங்
அல்லாகர், 34800 ட்ராங் பெராக்
மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: kashnitha@gmail.com,
punitha.su@moe.edu.my

Ms. Punitha Subramaniam,
Head Master,
SJKT Ladang Allagar,
34800 Trong, Perak, Malaysia.
Email: kashnitha@gmail.com,
punitha.su@moe.edu.my

முனைவர் அ.பாக்கியமுத்து,
தலைவர் & இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
திருவள்ளுவர் கல்லூரி, பாபநாசம், தென்காசி
மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: packiamuthupackiamuthu@gmail.com

Dr.A. Packiamuthu,
Head & Associate Professor,
Department of Tamil,
Thiruvalluvar College, Papanasam,
Tenkasi,
Tamilnadu, India.
Email: packiamuthupackiamuthu@gmail.com

திரு சு.குழந்தைவேல்,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலத்துறை,
கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
மேலச்சிவபுரி,
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: english.kulandhai@gmail.com

Mr. S. Kulandhaivel,
Assistant Professor, Department of English,
Ganesar Arts and Science College, Melasivapuri-622403,
Pudhukkotai District
Tamil Nadu, India.
Email: english.kulandhai@gmail.com

திரு போ.செந்தில்குமார்,
உதவிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலத்துறை,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி,
சிவகங்கை மாவட்டம்-630003,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: skbosesk@gmail.com

Mr. B. Senthil Kumar,
Assistant Professor, Department of English,
Alagappa Govt. Arts College, Karaikudi, Sivaganga-630003,
Tamil Nadu, India.
Email: skbosesk@gmail.com

டினோசா சுஜீந்தர்
துணை விரிவுரையாளர்,
வரலாற்றுத்துறை,
ஜாப்னா பல்கலைக்கழகம்,
ஸ்ரீலங்கா
மின்னஞ்சல்: dinosha14@hotmail.com

Dinosha Sujindar,
Assistant Lecturer,
Department of History,
University of Jaffna,
Sri Lanka
Email: dinosha14@hotmail.com

முனைவர் செ.சாந்தி,
கௌரவ விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி-630003,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்:drbsr178alu@gmail.com

Dr.S.Shanthi,
Guest Faculty, Department of History,
Alagappa University, Karaikudi-630003,
Tamilnadu, India.
Email: drbsr178alu@gmail.comz

PUBLISHER'S MESSAGE

Aim & Objectives

Tamil Journal of Temple Studies is *an Internationally Peer-Reviewed Journal* published twice in a year on November and March, which is published by **Maheswari Publishers,** patronized by **Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India**. **Tamil Journal of Temple Studies** aims to bring down Academic Research to promote research support for the academicians and scholars in the field of Temple Studies. Research through this academic medium motivates in all aspects of main and inter-disciplines of the core area of study with authentic e-publication. Making Internationalization of Temple Studies in the globalized world aids the scholarly community to gather knowledge on Temple arts and architecture and the related fields to it. The impudence and revelation of academic research on internet could foster green printing and open access nature in the domain research. All of these motivate best distribution of research that produces positive outcomes for the betterment of culture and tradition and the unification of the people in our world. In achieving the aim, our journal **Tamil Journal of Temple Studies** has been created**.**

Disclaimer

Tamil Journal of Temple Studies is committed to research Ethics and consider plagiarism as a crime done to the original author. So, the authors are advised to follow academic ethics with respect to acknowledgment of quotations from other scholarly works. The Publisher & Editors will not be held responsible for any lapse of the provider regarding plagiarism in their manuscripts. The submissions must be original, must accompany the declaration form stating the research paper as an original work, and has not been published elsewhere for any academic or research purpose. The contributor will be liable for such lapses on any legal issues and publication ethics. **Contact** int.jou.oftemplestudies@gmail.com for submission and other information. See https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/ for guidelines. For Institutional Subscription contact the publisher.

Message from the Editor-in-Chief

Tamil Journal of Temple Studies is *an Internationally Peer-Reviewed Journal* which is committed to academic research, welcomes scholars and students all over the world who to advance their status of academic career and society by their scholarly ideas in the field of Temple studies. Research is to establish, substantiate facts, restate previous works ant to resolve issues. An active venture to endow cogent approach to these types for educational reformations through academic research has become the central intent of the journal to bring down scholarly articles to the academic world of Arts and Architecture.

PUBLISHER: D. Maheswari,
3/350, Veterinary Hospital Back side,
Virudhunagar – 626001.
Mobile: 8526769556
Mail: int.jou.oftemplestudies@gmail.com

பொருளடக்கம் / Contents

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies

An Internationally Peer-Reviewed Journal

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

வள்ளலாரின் இறைநெறிச் சிந்தனைகள்

The Divine Thoughts of Vallalar

த.குருநாதன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பூம்புகார்க் கல்லூரி, மேலையூர் – 609107.

D.Gurunthan Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Poompuhar College, Melaiyur-609107.

ORCiD: https://orcid.org/0000-0003-3532-4454

முனைவர் நா.சாந்தகுமாரி, உதவிப்பேராசிரியர் & ஆய்வு நெறியாளர், தமிழ்த்துறை,

பூம்புகார்க் கல்லூரி, மேலையூர் -609107.

Dr.N.Santhakumari, Assistant Professor of Tamil & Research Supervisor, Poompuhar College, Melaiyur-609 107.

ORCiD: https://orcid.org/0000-0002-7912-7981

DOI: 10.5281/zenodo.4271408

Abstract

Vallalar is one of the most famous benefectors in tamilnadu. He has gives more details in his 'Thiruvarutpa' songs explained of God and the divine norms. He realized the fact that there is only one deity. Vallalar says that religion is related to Gos. The old and ancient features of Saivism revered as the mother religion. This own God called "Lord Shiva" is worshipping all over the world. Its proposal Love is God is an acceptable reality to all the people. This Lord Shiva also called "Attamoorthy", "Engunathan", doing "five fold matier", "Ammiyappar" and "Eternal light". Such nature has been worshiped as a god since ancient times. Vallalar's theology is based on attribute of nature and reveals five elements of nature and its philosophies.Mainly Vallalar considered 'Light' to be the lord is natural and naturalistic. This article examines his vision of nature and its uniqueness, as well as its ability to bring together the lord who helps us to act.

Keywords: God, Nature, Five elements of nature, Light, Religion, Vallalar, Thiruvarutpa.

முன்னுரை

தமிழகம் கண்ட பேரருளாளர்களுள் ஒப்பற்ற ஒருவர் வள்ளலார். திருவருட்பா பாடல்களில் இறைவனைப் பற்றியும் இறைநெறிகளையும் வள்ளலார் விளக்கியுள்ளார். தெய்வம் ஒன்றுதான் என்னும் உண்மையை உணர்த்தியவர், சமயம் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடைது என்றும் கூறுகிறார்.பழமையும் தொன்மையும் வாய்ந்த

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

சைவ சமயம் தாய்ச்சமயம் என போற்றப்படுகிறது. இச்சமயக் கடவுள் சிவன் எந்நாட்டவருக்கும் இறைவனாய் விளங்குகின்றான். அன்பே சிவமாய் விளங்குவதால் அனைத்து மக்களும் ஏற்கத்தக்கப் பரம்பொருளாய் காட்சிதருகிறான். இத்தகைய இறைவன் அட்டமூர்த்தியாய், எண்குணத்தனாய், ஐந்தொழில் புரிபவனாய், அம்மையப்பனாய், அருட்பெருஞ்ஜோதியாய் விளங்குகின்றான். வள்ளலாரின் இறைநெறிச் சிந்தனைகளைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்கிறது .

இறைவன் ஒருவனே

இறைவன் ஒருவனே என்னும் உண்மையினை 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' **(திருமூலர், 2000, திருமந்திரம், பா.2104)** என்னும் திருமூலர் வாக்காலும், 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க' **(மாணிக்கவாசகர், 1949, திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதி, அடி.43)** என்னும் திருமுறை தொடரும் மெய்ப்பிக்கின்றன. இங்ஙனம் ஒன்றெனக் கொள்ளப்பட்ட பரம்பொருளை இனங்காணுதலும் இடம்பெறுகின்றது.

கடவுள் ஒருவரே என்பது இராமலிங்க வள்ளலாரின் முதன்மையான இறைக்கோட்பாடு ஆகும். வள்ளலார் பல தெய்வவழிப்பாட்டைக் கண்டிக்கிறார். கடவுள் ஒருவரே. அவரை ஜோதி வடிவில் வழிபட வேண்டும் என்பதே அவர் முடிந்த முடிவான கடவுட்கொள்கை.

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின் றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடு வாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின் றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்கமொன் றில்லார்
மேல்விளை வறிகிலார் வீண்கழிக் கின்றார்
எய்வந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப்பள்ளி எழுப்பிமெய் இன்பந்தந் தீரே

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா.961)

என்ற அவருடைய திருவருட்பாப் பாடலால் இதனை அறியலாம்.

முழுமுதற் பொருளாகிய கடவுள் ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். உடம்பொடு காணப்பெறும் உயிர்த்தொகுதியினை, ஓர் வரையறையுடன் காணப்படும் இவ்வுலக இயக்கமாகிய காரியத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதற்கு நிமித்த காரணமாகிய முழுமுதற் பொருளொன்று உண்டு எனத் துணியலாம்

வள்ளலார் தாம் பாடிய பதிவிளக்கத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ‘திருச்சிற்றம்பலம் தனிலே தெய்வம் ஒன்றே கண்டீர்’ எனப்பாடி பரம் பொருள் ஒன்றே என்று உணர்த்தியுள்ளார். மேலும் அவர்,

ஒன்றும் அலார் இரண்டும் அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்
உருவும்அலார் அருவும்அலார் உருஅருவம் ஆனார்
அன்றும்உளார் இன்றும்உளார் என்றும் உளார் தமக்கோர்
ஆதியிலார் அந்தமிலார் அருட்பெருஞ்சோ தியினார்
என்றுகனல் மதிஅகத்தும் புறத்தும் விளங்கிடுவார்
யாவும்இலார் யாவும்உளார் யாவும்அலார் யாவும்
ஒன்றுறுதாம் ஆகிநின்றார் திருச்சிற்றம்பலத்தே
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவருண்டே கண்டீர்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா.25)

என்றும் பாடியுள்ளார். உடம்பிற்கு எவ்வாறு உயிர் ஒன்றோ அதுபோல உலகிற்கு இறைவன் ஒன்றே என்பதை,

உருவ ராகியும் அருவின ராகியும் உருஅரு வினராயும்
ஒருவ ரேஉளார் கடவுள்கண் டறிமினோ உலகுளீர் உணர்வின்றி
இருவ ராம்என்றும் மூவரே யாம்என்றும் இயலும் ஐவர்கள் என்றும்
எருவ ராய்உரைத் துழல்வதென் உடற்குயிர் இரண்டுமூன் றெனலாமே

(திருஅருட்பா,ஆறாம் திருமுறை, பா.1627)

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

என்ற பாடலிலும் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

எந்த பொருளுக்கும் எந்த உயிர்க்கும் உள்ளும் புறமும் சத்தி, சித்து ஆனந்தமயமாக நடிக்கும் உண்மைப்பொருள் ஒன்றே. அது சிவம் எனப்பெறும். இந்த மெய்மையைத் தான் கண்டறிந்தவராக வள்ளலார் கூறுகின்றார். இதனை,

எப்பொருட்கும் எவ்வுயிர்க்கும் உள்ளகத்தும் புறத்தும்
இயலுண்மை அறிவின்ப வடிவாகி நடிக்கும்
மெய்ப் பொருளாம் சிவம் ஒன்றே என்றறிந்தேன்.

(திருஅருட்பா,ஆறாம் திருமுறை, பா.2534)

என்கிறார்.

எண்குணத்தன்

இறைவன் தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல் முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களில், நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பில் இன்பமுடைமை எனும் எண்வகைக் குணங்களையுடையவன். **(பரிமேழலகர், 2000, திருக்குறள் -9,** இவ்எண்குணங்களையுடைய இறைவனை வள்ளலார்,

எண்குணமா சத்தி இந்தச் சத்திதனக் குள்ளே
இறையாகி அதுஅதுவாய் இலங்கிநடம் புரியும்
தன் கருணைத் திருவடியின் பெருமைஅறி வரிதேல்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா.1135)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

அட்டமூர்த்தி

இறைவன் உறையும் இடங்கள் எட்டு. அவை அட்ட மூர்த்தம் எனப்படும். வேதங்கள் முதலாக திருவருட்பா வரை இதனைக் கூறுகின்றன.

அட்டமூர்த்தியானோன் (திருஅருட்பா, முதல் திருமுறை,பா.2)

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

அட்டமூர்த்திமதாகிய பொருளை (திருஅருட்பா, இரண்டாம்திருமுறை, பா.815)

என்பன வள்ளலார் திருவருட்பா.

ஐந்தொழில்

உயிர்களை உய்யக் கொள்வதற்கென அவன் செய்யும் தொழில்கள் ஐந்தாம் (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்). இறைவன் கொள்ளும் திருவுருவங்களில் கூத்தப் பெருமானின் திருவுருவத்தை வைத்து இவ்வைந்தொழில் இயற்றுதலைப் புலப்படுத்துவர். இறைவன் இயற்றும் நடனங்கள் மூன்றாம். அவை ஊனநடனம், ஞான நடனம், ஆனந்த நடனம் என்பன.

இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கும் உயிரை உய்விக்கும் பொருட்டு இறைவன் ஐந்தொழில்களைப் புரிகின்றான் இறைவன்.

ஆக்கல் ஆதிய ஐந்தொழில்"(திருஅருட்பா, இரண்டாம் திருமுறை,பா.1300)

இவ்வைந்தொழில் பஞ்சகிருத்யம் என்று சொல்லப்படும்.

ஐந்தொழில் நான் செய்ய எனக்கருள் புரிந்தாய்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.1255)

ஐந்தொழில் நான் செயப்பணித்தாய் (திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா. 1260)

என்னும் பாடல்கள் விளக்கும்.

அம்மையப்பர்

இறைவன் அம்மையப்பனாய்ப் பிரிவற நின்றே உலகினைப் படைத்துக் காத்து, அழித்து, மறைத்து, அருள் புரிகின்றான் என்பது,

அம்மையப்ப ரேயுலகுக் கம்மையப்பர் என்றறிக

அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர் - அம்மையப்பர்

எல்லா வுலகுக்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்

அல்லார்போல் நிற்பர் அவர் (திருக்களிற்றுப்படியார்,பா.1)

என வரும் பாடலால் அறியலாம்.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

தொன்றுதொட்டுத் தமிழ் முன்னோர்களால் வழிபடப் பெற்றுவரும் மாதொரு பாகனாகிய இறைவனது தொன்மைக் கோலத்தினை உளங்கொண்ட திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்,

திருவிளங்கச் சிவயோக சித்தியெலாம் விளங்கச்

சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவானுபவம் விளங்கத்

தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தே

திருக்கூத்து விளங்க ஒளி சிறந்த திருவிளக்கே

உருவிளங்க உயிர்விளங்க உணர்ச்சியது விளங்க

உலக மெலாம் விளங்க அருள் உதவு பெருந்தாயாம்

மருவிளங்கு குழல் வல்லி மகிழ்ந்தொருபால் விளங்க

வயங்குமணிப் பொது விளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.2)

என வரும் திருப்பாடலில் தில்லையம்பலப்பெருமானை அம்மையப்பராகப் பரவிப் போற்றியுள்ளார்.

அருவம், அருவுருவம், உருவம்

இன்னதன்மையன் என்பது சுட்டிக்காட்ட வொண்ணாத தன்மையுடைய இறைவன், உயிர்களை ஈடேற்றம் செய்வதற்காக மூவகை நிலையில் நின்றருள் புரிகின்றான். இத்தன்மையினை அருவம், அருவுருவம், உருவம் என மூவகையாக ஞான சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இயல்பாகவே பாசத்தளையிலிருந்து நீங்கியவன் பரம்பொருளாகிய சிவன். அருவத் திருமேனியுடைய பொழுது சிவன் எனவும், உருவத்திருமேனியுடைய பொழுது மகேசுவரன் எனவும் கூறுவர். இத்தகைய திருமேனிகளை,

உருவினதாய் அருவினதாய் உருஅருவாய் உணர்வாய்

உள்ளதுவாய் ஒருதன்மை உடையபெரும் பதியாய்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.652)

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

உருவமும் அருவமும் உபயமும் ஆகிய

அருள்நிலை தெரித்த அருட்பெருஞ்ஜோதி

(திருஅருட்பா, அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல், அடி.317-318)

ஒன்றும்அலார் இரண்டும் அலார் ஒன்றிரண்டும் ஆனார்

உருவும்அலார் அருவும்அலார் உருஅருவும் ஆனார்

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை, பா.25)

உயிர்களின் வினைமாசு நீங்குதற் பொருட்டு அவன் கொள்ளும் வடிவுகள் ஒன்பதாம். அவை சிவம்,சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மகேசுவரன், உருத்திரன், மால், அயன் என்பனவாம். இவற்றும் முதலன நான்கும் அருவாம். பின்னைய நான்கும் உருவாம். இடைப்பட்ட ஒன்று அருவுருவமாம். அவன் உயிர்களை உய்யக் கொள்ளுதற்கெனக் கொள்ளும் அருள்நிலையே சத்தி என்பதாகும். அவ்வருட்சத்தியும், இவ்ஒன்பது நிலைகளுக்கேற்ப ஒன்பது நிலைகளில் நிற்கும். அவை சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, மனோன்மணி, மகேசை, உமை, திருமகள், நாமகள் என்பனவாம். **(சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பா.165)**

அருட்பெருஞ்ஜோதி

'அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி' என வரும் இத்தொடரையே திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் தாம் பரப்ப எண்ணிய சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குரிய மந்திர மொழியாக அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

வள்ளலார் கடவுளின் இயற்கை விளக்கமே அருள் என்பார். இந்த அருட்பெருஞ்ஜோதி வடிவமே இறைவனின் உருவாகும். எந்தச் சமயமும், எந்த மார்க்கமும் காணாத ஒரு இறைவழிபாடே அருட்பெருஞ்ஜோதி வழிபாடாகும். அதனால் ஒளியை வழிபட்டார். வள்ளலார் ஜோதியின் பெருமையைக் கூறும்போது,

ஊன உடம்பே ஒளிஉடம்பாய் ஓங்கி நிற்க

ஞான அமுதெனக்கு நல்கியதே வானப்

பொருட் பெரும் ஜோதிப் பொதுவில் விளங்கும்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

அருட்பெருஞ்ஜோதி அது

(திருஅருட்பா, ஆறாம் திருமுறை,பா.1331)

எனப் பாடி பரவசமடைகிறார்.

முடிவுரை

சமயம் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடையது. சைவ சமயக்கடவுளாகிய சிவன் எண்குணத்தனாய், அட்டமூர்த்தியாய், அம்மையப்பனாய், ஐந்தொழில் புரிகின்றான். அவன் ஒன்றாயும், வேறாயும், உடனாயும் விளங்குகின்றான். அவனது திருமேனி அரு, அருவுருவம், உருவம் என்னும் மூவகை நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. இறைவன் ஆன்மாக்களின் அகத்தில் சுடர்விட்டு விளங்கும் ஜோதியாய்த் திகழ்கின்றான். எந்த சமயமும், எந்த மார்க்கமும் காணாத ஒரு இறைவழிபாடே அருட்பெருஞ்ஜோதி வழிபாடாகும்.

மேற்கோள்நூல்கள்

[1] திருமூலர், திருமந்திரம், ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள், 2000.

[2] இராமலிங்க அடிகளார், திருவருட்பா, இரண்டாம்பதிப்பு, வள்ளலார் தெய்வநிலையம், வடலூர். 2002.

[3] அருள்நந்தி சிவாசாரியார்,சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், 1997. ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள்.

[4] திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார், திருக்களிற்றுப்படியார், ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள்,1983.

[5] மாணிக்கவாசகர், திருவாசகம், ஞானசம்பந்தர் பதிப்பகம், தருமபுரம், 1949.

[6] பரிமேலழகர், திருக்குறள், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 2000.

References

[1] Thirumoolar, Thirumanthiram,Sri Kasimutt, Thiruppanandal. 2000.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

[2] Ramalinga Adigalar, Thiruvarutpa, Second Edition, Vallar DeivaNilayam, Vadalur, 2002.
[3] Arulnandhi Sivachariyar, SivaZhana Sithiyar Subakkam, Sri Kasi Mutt, Thiruppanandal. 1997.
[4] Thirukadavur Uyyavantha Devanayanar, Thirukallittrupadaiyar, Sri Kasi Mutt, Thiruppanandal, 1983.
[5] Maanikkavasagar, Thiruvasagam, Zhanasambandhar Pathipagam, Dharumapuram, 1949.
[6] Parimelazhagar, Thirukkural, Tamil University, Thanjvavur. 2000.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL
கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement**:** இல்லை **/Nil**
கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration**: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./**I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

 கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies

An Internationally Peer-Reviewed Journal

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

சிவன் வழிபாட்டில் அருவம்

Aruvam in the worship of Shiva

முனைவர் செ.சாந்தி, கௌரவ விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி-3

Dr.S.Santhi, Guest Faculty, Department of History, Alagappa University, Karaikudi-3

ORCiD: **https://orcid.org/0000-0001-6965-2478**

DOI: 10.5281/zenodo.4271422

Abstract

A lingam sometimes referred to as linga or Shiva linga, is an abstract of the Hindu deity Shiva in Shaivism. It is typically the primary murti or cult image in Hindu temples dedicated to Shiva, also found in smaller shrines, or as self-manifested natural objects. Saivism prescribe certain practices to grow spiritually. These practices are called Sariya, Kiriya, Yoga and Jnana. Sariya is doing service to devotees and in temples. Worshipping lord Siva with body and mind is Kiriya. Meditating on Siva without allowing the mind to stray outwards and getting united mentally with Him is Yoga. Understanding the books of wisdom and staying in the Grace of Siva is Jnanam. The Saiva siddhantha further says, God Siva in His inherent form is formless. To bestow grace to the souls He manifests in various forms. His manifested forms are grouped into three categories. They are arupa (Aruvam) form (without a body), rupa (uruvam)form (with body) and rupa-arupa (aruvuruvam) form (with and without body). This worship is one of the specialties found in Avudaiyarkoil in Pudukkottai district of Tamil Nadu. Worships such as Aruvam and Aruvuvam Uruvam are generally classified separately from the Linga worship. Therefore, this article is designed to highlight the significance of the worship of Lord Shiva only after first describing the data on the antiquity of Linga worship.

Keywords: Aruvam, worship, Shiva

ஆய்வுச்சாரம்

சிவன் வழிபாடு என்பது அருவம், அருவுருவம், உருவம் என சைவ சமயக் கோட்பாடுகளில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் அருவம் வழிபாட்டின் தொன்மையானது உருவமற்ற வழிபாடாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடானது இலிங்கம் அல்லாமல் ஆவுடையை மட்டுமே இறைவனாக நினைத்து ஆன்மாவாக வழிபடப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடானது தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில்

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

உள்ள ஆவுடையார்கோயிலில் காணப்படுவது சிறப்பிற்க்குரிய ஒன்றாகும். பொதுவாக இலிங்க வழிபாட்டில் இருந்து தான் அருவம், அருவுருவம் உருவம் போன்ற வழிபாடுகள் தனித்தனியாக பிரித்து வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆதலால் முதலில் இலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மையைப் பற்றியத் தரவுகளை விவரித்தப் பின்னரே சிவனின் அருவம் வழிபாட்டின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் விதமாக இக்கட்டுரையானது அமையப்பெற்றுள்ளது.

இந்தியாவில் இலிங்க வழிபாடு என்பது பண்டைக் காலந்தொட்டே மக்களின் வழிபாட்டில் வழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளன என்பதை பல வரலாற்றுச் சான்றுகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றன. இதைப்போல மேலை நாடுகளான ஆசியா, ஐரோப்பா, எகிப்து, சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலும் இலிங்க வழிபாடு வழக்கத்திலிருந்ததை அகழ்வாராய்ச்சி சான்றுகளின் மூலம் காணக்கிடைக்கின்றன. உரோமர்களும், கிரேக்கர்களும் இலிங்கத்தை பிரியாபஸ் என பெயரிட்டு வணங்கி வந்துள்ளனர். மேற்குப் போர்னியாவில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஓர் லிங்கம் கிடைக்கப்பெற்றது என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. வேதங்கள் ரிக், யஜீர், சாம, அதர்வணம் என நான்கு வகைப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வேதங்களிலும் மந்திரம் அல்லுத சம்ஹிதை பிராமணம், ஆரண்யகம், உபநிடதம், எனும் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றில் ரிக் வேதத்தில் 75 இடங்களில் உருத்திரன் என சிவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்களது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

சார்லஸ் எலியிட் என்பவர் திராவிட இந்தியா என்ற நூலில் ஆரியர்கள் வழிபடும் உருத்திரன் என்ற கடவுள் திராவிட மக்களின் கடவுள் என்றும் உருத்திரன் என்பதற்கு சிவந்தவன் என்றும் இதனை சிவன் என்ற பெயரின் மொழிபெயர்பே என்று கூறுகிறார். ஸ்டிபன்சன் என்பவர் வேதங்களில் சிவன் என்ற பெயர் காணப்படவில்லை என்றும் சிவன் தமிழரின் கடவுள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனையே கில்பேட் கிலாட்டர் என்பவர் இலிங்க வழிபாட்டை ரிக் வேதம் இகழ்ந்துக் கூறுவதால் வேத காலத்துக்கு முன்பே சிவவழிபாடு திராவிடர்களிடையே வளர்ச்சியடைந்திருந்தது எனக் கூறுகிறார்.

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

T.A.கோபிநாதராவ் என்பவர் இலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மை என்பது ரிக்வேதத்திலிருந்து அறியப்படுகின்றது என்றும் ரிக்வேதம் இலிங்கத்தை சிசுன தேவன் என குறிப்பிடுகிறது என்றும் கூறுகிறார். ரிக் மற்றும் அதர்வண வேதங்களில் ருத்ரன் என்னும் பெயரில் குறிப்பிடப்படும் சிவன் மனிதர்களுக்கும், விலங்கினங்களுக்கும் மரணத்தை அளிப்பவர் எனக் கூறுகின்றது. அதர்வண வேதத்தில் பாவன்சகஸ்ரமாடு, மகாதேவர், பசுபதி, உக்ரன், ஈசானம் என குறிப்பிடப்படும் பெயர்கள் ருத்ரன் எனும் பெயரிலேயே அழைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் சிவலிங்கம் குறித்து இவர் விளக்கும்போது பிரதானம் என்பது இலிங்கம் என்றும், இலிங்கத்தில் உறைபவர் என்றும், ஆவுடை என்பது உமை என்றும் இலிங்க புராணத்தை மேற்கோள்காட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சாம வேதம் ஆயுர்வேதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஓரிடத்தில் மட்டும் உருத்திரனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. யஜீர் வேதத்தில் உருத்திரன் மலையில் வசிப்பவன், சிவப்பன், நீலகண்டன், ஆயிரங்கண்ணுள்ளவன், பசுக்களின்பதி, முதல்வன் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் பண்டைக்காலத்தில் இறந்தோர்களை புதைக்கும் போது அவர்களின் நினைவாக நடுகல் வைத்து வணங்கும் வழக்கும் இருந்துள்ளது. அவ்வழக்கம் தியானத்திலும், யோகத்திலும், வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கியவர்களின் நினைவாக நடுகல் வைக்கும் பழக்கம் லிங்க வழிபாடாக இருந்திருக்கலாம் என்பது அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர் என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. பிராமணங்களான சதபதப் பிராமணங்களில் உருத்திரனின் வலிமையைப் பற்றி கூறுகின்றன. உபநிடதங்கள் உருத்திரனை அரண், மகாதேவன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதிகாசங்களான மகாபாரதத்திலும், இராமாயணத்திலும் கிருஸ்ணன் இராமனைப் பற்றிக் கூறினாலும் சிவவழிபாட்டையும் உயர்த்திக் கூறுகின்றன. மகாபாரத்தில் கிருஸ்ணனும், அர்ச்சுனனும் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பாசுபத அஸ்திரம் பெற்றதையும், இராமாயணத்தில் ராமனால் ராமேஸ்வரத்தில் லிங்கம் வழிபட்டதையும் கூறுகின்றது. சிந்து சமவெளி நாகரிகக் காலத்தில் மொகஞ்சதாரோப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப் பெற்ற பசுபதி முத்திரையானது சிவனின் வழிபாடாகவும், ரிக் வேதத்தில்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

குறிப்படப்பெறும் ருத்ரன் சிவனைக் குறிக்கும் சொற்களாகவும் கருதப்படுகின்றது. இருந்தப்போதிலும் இதற்கானச் சான்றுகள் கிடைத்திருந்தாலும் கூட இவ்வழிபாட்டிற்கான ஆரம்ப காலம் என்பது இன்றும் பலக்கருத்து வேறுபாடுகள் ஆய்வாளர்களிடையே இருக்கவே செய்கின்றன.

சிவன் என்றால் தமிழில் சிவந்தவன் என்றும். வடமொழியில் சிவம் என்றும் மேலும் முதுமுதல்வன், ஈர்ஞ்சடை அந்தணன், காரியுண்டிக் கடவுள், ஆலமார் கடவுள், முக்கண்ணன், முக்கட்செல்வன், கறைமிடறு, மணிமிடறு, காரி உண்டிக் கடவுள் என்றும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. சிவலிங்கம் அஷ்ட லிங்கங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவை இந்திரலிங்கம், அக்னி லிங்கம், எமலிங்கம், ஈசான்யலிங்கம், நிருதிலிங்கம், வருணலிங்கம், வாயுலிங்கம், குபேரலிங்கம் என்ற எட்டு லிங்கங்களும் அஷ்டலிங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றன. மேலும் லிங்கத்தை சலலிங்கம், அசலலிங்கம் எனவும் குறிப்பிடுகின்றன. முத்து, பவளம், வைடூரியம், படிகம், மரகதம், நீலம், மாணிக்கம், வைரம், கோமேதகம் இரத்தினங்கலாளகன லிங்கங்களும் காணப்படுகின்றன.

- சுயம்பு இலிங்கம் - தானாய் தோன்றிய இலிங்கம்.
- தேவி இலிங்கம் - தேவி சக்தியால் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- காணஇலிங்கம்-சிவமைந்தர்களான ஆனைமுகத்தவராலும், ஆறுமுகத்தவராலும் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- தைவிக இலிங்கம் - மும்மூர்த்திகளான பிரம்மா, திருமால் மற்றும் உருத்திரன் ஆகியோராலும், இந்திரனாலும் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- ஆரிட இலிங்கம் - அகத்தியர் போன்ற முனிவர்களால் வழிபடப்பட்ட இலிங்கம்.
- இராட்சத இலிங்கம் - இராட்சதர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.
- அசுர இலிங்கம் - அசுரர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.
- மானுட இலிங்கம் - மனிதர்களால் பூசை செய்யப்பட்ட இலிங்கம்.

லிங்கமானது ஆவுடையிலிருந்து மேல்நோக்கி பிரம்மபாகம், விஷ்ணுபாகம், ருத்ரபாகம் என ஒரே அமைப்பில் மூன்று அங்கங்களாக பிரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பிரம்மபாகம் திருவுண்ணாழி தளமட்டத்திற்குக் கீழேயும், விஷ்ணுபாகம் தளமட்டத்திற்கு மேல் ஆவுடையார்குள்ளும் மறைந்திருக்கும், மூன்றாவது கூறாகிய

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

ருத்ரபாகம் ஆவுடையார்குள்ளும் மேல் மட்டத்திலிருந்து ஓங்கியும் நிற்கும். இங்ஙனம் வெளியேத் தெரியும் பாகம் பூஜாபாகம் என்றும், பூஜாம்சம் என்றும் சொல்லப்படும் ஆவுடையார் பகுதி சக்தி என்றும் லிங்கம் சிவன் என்றும் இந்த சிவசக்தியின் இணைப்பால் உலகம் தோன்றின என்னும் தத்துவத்தை சிவலிங்கம் உணர்த்துகிறது.

இவற்றில் லிங்க வழிபாடானது அருவம், அருவுருவம், உருவம் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் பூவாம்சம் என்றுக் குறிப்பிடப்படும் ஆவுடையார் பகுதியை மட்டும் பிரதிஸ்டை செய்து வழிபடப்படும் முறையானது அருவ வழிபாடாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அருவம்

கண்ணுக்கு புலனாகாது ஆவுடையை மட்டும் கொண்டு நிட்களத் திருமேனியாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

அருவுருவம்

சிவலிங்க வடிவம் சகள நிட்களத் திருமேனியாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது..

உருவம்

கண்ணுக்குப் புலப்படும். சகளத் திருமேனி எனவும் இவற்றுள் உமா மகேசுவரர், தட்சிணா மூர்த்தி, நடராசர் போன்ற உருவங்கள் அடங்கும்.

இதனை பெரிய புராணம்:

காணாத அருவினுக்கும்
உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீள்நாகம்அணிந்தார்க்கும்
நிகழ் குறியாம் சிவலிங்கம். திருத்தொண்டர் புராணம் - முதற்காண்டம் - திருமலைச் சருக்கம் – திருமலைச் சிறப்பு-36

என அருவத்துக்கும், உருவத்துக்கும் உள்ள கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார் சேக்கிழார்.

திருமூலர் திருமந்திரத்தில் அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவலிங்கம், ஆத்மலிங்கம்,ஞானலிங்கம், சிவலிங்கம் என லிங்கத்தின் சிறப்பினை விளக்குகின்றார். இவ்வுலகை உள்நோக்கி ஆராயும் போது ஓங்கி உயர்ந்த வானமே லிங்கம் என்றும், சுற்றுச் சூழ்ந்த அகன்றுள்ள என்திசையின் விரிவே ஆவுடை என்றும், பரந்து விரிந்துள்ள நிலப்பரப்பே பீடம் என்றும் கூறும்படி அமைந்திருந்தலை உணரலாம்.

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

கோயிலின் கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் தூலலிங்கம் என்றும், கருவறையின் உள்ளே இருப்பது சூக்மலிங்கம் என்றும் கூறப்படுகின்றன. லிங்கத்தின் அடிப்பகுதியாகி பீடம் ஓங்காரம் என்றும், நடுப்பகுதி கண்டம், மகாரம், உள்வட்டம் உகாரம், மேற்பகுதி அகாரம் என்றும் பிரணவம் எனும் மந்திரத்தின் அடையாளம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இதனையே திருமூலர்

> உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
> வள்ளற் பிரானுக்கு வாய் கோபுரவாயில்
> தெற்றத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
> கள்ளப் புலனைத்தும் காளா மணிவிளக்கே

என கோபுரவாயிலிலுள்ள கருவறையில் பிரதிட்டையோடு வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கத்தைப் போற்றிப்பாடுகின்றார்.

சிவ வழிபாட்டில் ஆவுடையும் லிங்கமும் இணைந்த அருவுருவ வழிபாடானது அனைத்துக் சைவக் கோயில்களிலும் பின்பற்றப்படுகின்றன. அருவ வழிபாடானது லிங்கம் அல்லாமல் ஆவுடையை மட்டுமே கொண்டு வழிபடப்படும் முறையாகும். இவ்வழிபாட்டு முறையானது தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆவுடையார்கோயிலில் பின்பற்றப்படுகின்றன. இறைவன் ஆன்மநாதர் என்றும், இறைவி யோகாம்பிகை என்றும் அழைகப்பெற்று வருகின்றன. இங்கு சக்தி பீடமாகிய (ஆவுடை) பகுதி மட்டுமே இருக்கிறது. இக்கருவறையின் ஆவுடை சதுர வடிவமாக இரண்டரை அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆவுடையின் பின்புறச் சுவரில் 27 நட்சத்திரத் தீபங்களும் அதற்கு மேல் சூரியன், சந்திரன், அக்னி என்ற மூன்று தீபங்களும் அமைந்துள்ளன. இறைவனுக்கு காட்டப்படும் தீபஜோதியைக் கூட தொட்டு வணங்குவதற்கு அனுமதிக் கிடையாது. ஏனென்றால் தீப ஒளியில் ஆத்மாவாக இறைவன் உள்ளார் என்ற ஐதீகத்தின் படி இம்முறைப் பின்பற்றப்படுகின்றது. இந்த ஆவுடையின் முன் அமுதபீடமும் அப்பீடத்தில் நிவேதனமான அன்னத்தின் ஆவியை மட்டுமே இறைவனுக்கு படைக்கப்பெறுகின்றன. மேலும் இக்கோயிலின் இறைவிக்குக் கூட பத்மபீடத்தில் பாதம் மட்டும் காட்டப்பட்டவாறு உருவமில்லாத அருவ வழிபாடு தான் பின்பற்றப்படுகின்றன. இறைவியின் வழிபாட்டினையும் மக்கள் நேரிடையாக

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

காண்பதரிது. காரணம் சிவனின் மீது அதிகப் பற்றுக் கொண்ட நால்வருள் ஒருவரான திருவாதவூரார் எனக் குறிப்பிடப்பெறும் மாணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இக்கோயிலில் நந்தி, பலிபீடம், கொடிமரம், துவாரப்பாலகர் கிடையாது இங்கு சிவனுக்குரிய அனைத்துமே மாணிக்கவாசகர் தான் என்பதுக் குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவனுக்குரிய வழிபாடு, அபிஸேகம், விழா என்பதும் மாணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே நடத்தப்படுகின்றன. திருப்பெருந்துறை என்றுக் குறிப்பிடப்பெற்ற இவ்வூரின் பெயர் கூட மருவி கருவறையின் ஆவுடையை மையமிட்டு ஆவுடையார்கோயில் என தற்போது வரை அழைக்கப்பெற்று வருகின்றது. மாணிக்கவாசகரால் திருவாசகம் இயற்றப்பட்ட தலமாகவும் கருதப்படுகின்றது. இறைவன் ஆன்மாவாக தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதால் இக்கோயில் தெற்குத் திசைப் பார்த்தக் கோயிலாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது.

இதனையே மாணிக்கவாசகர்

அன்பருக்கு கண்பனே
யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே
தோன்றாப் பெருமையானே (திருப்பள்ளியெழுச்சி-2)

என திருவாசகத்தில் பாடியுள்ளார்

இக்கோயில் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் மிழலைக் கூற்றத்து நடுவிற் கூற்றமாகவும் பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும், மிழலைக் கூற்றத்து நடுவிற் கூற்றம் விறும தேசம் தனியூர் திருபெருந்துறையான பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்றும், கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இலக்கியங்களிலும் புராணங்களிலும் இவ்வூர் சிவபுரம், அநாதிமூர்த்தித்தலம், ஆதிகைலாயம், உபதேசத்தலம், குருந்தவனம், சதுர்வேதபுரம், ஞானபுரம், திருமூர்த்திபுரம், தட்சிணக் கைலாயப்புரம், தென்கயிலை, யோகவனம், யோகபீடபுரம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மேலுமு; இக்கோயிலின் இறைவனின் பெயர் பவித்ரமாணிக்கச் சதுர்வேதிமங்கலத்து நாயனார் ஆளுடைய பரமசுவாமி என்றும், ஆளுடைய நாயனார் என்றும், இறைவி யோகநாயகி என்றும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

முடிவுரை

சிவலிங்க வழிபாட்டின் தொன்மையானது பண்டைக்கால மக்களிடமிருந்தே வழக்கத்திலிருந்துள்ளன. சைவ சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அருவம், அருவுருவம், உருவம் என பிரித்து வகைப்படுத்தப்படும் வழிபாடுகளில் உருவமில்லாமல் வழிபடப்படும் அருவ வழிபாட்டு முறையானது சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். இவ்வழிபாடு யோகத் தத்துவத்தின் கோட்பாடுகளை எடுத்துறைக்கும் விதமாக அமையப்பெற்றுள்ளன. மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை நம்மனதில் உருவகப்படுத்திக் கொண்டு ஆன்மத் தத்துவத்தோடு வழிபடும் போது ஒரு மனநிம்மதியையும் மனவலிமையையும் அடையமுடிகின்றது. இப்படி ஒரு தத்ரூபமான வழிபாடு ஆவுடையார்கோயிலில் மட்டுமே பின்பற்றப்படுவதும் சிவனடியாரான மணிக்கவாசகருக்கு மட்டுமே உருவ வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுவதும் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

நூற்பட்டியல்

[1] Banerjee, J.N., Development of Hindu Iconography, Calcutta, 1956.
[2] Bhandarkar, R.G., Vaishnavism, Saivism and other Minor Religious Systems, Poona, 1913.
[3] Cunningham Alexandar (Ed.) Archaeological Survey of India, Indological Books House, Varanasi, 1972.
[4] David Kinsley, Hindu Goddess Visions of the Divine feminine in the Hindu Religious, Chennai.
[5] Davis, Richard H. (1992). Ritual in an Oscillating Universe: Worshipping Siva in Medieval India. Princeton, New Jersey: Princeton University Press. ISBN 9780691073866.
[6] Gopinatha Rao T.A. (1993). Elements of Hindu Iconography, Volume 1&2. Motilal Banarsidass. ISBN 978-81-208-0877-5.
[7] Kenoyer, Jonathan. (1998). *Ancient Cities of the Indus Valley Civilization.* Oxford, New York. Oxford University Press. 20-21
[9] Kramrisch, Stella (1988). The Presence of Siva. Delhi: Motilal Banarsidass. ISBN 9788120804913.
[10] Mahadev Chakravarti (1986). The Concept of Rudra-Śiva through the Ages. Motilal Banarsidass. ISBN 978-81-208-0053-3.
[11] Sivananda, Swami (1996). "Worship of Siva Linga". Lord Siva and His Worship. The Divine Life Trust Society.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

[12] Sivaya subramuniyaswami (2001). Dancing with Siva. USA: Himalayan Academy. ISBN 0945497970.

[13] Subramanian K R (2002). Origin of Saivism and Its History in the Tamil Land. Asian Educational Services. ISBN 978-81-206-0144-4.

[14] கணபதி ஸ்தபதி.வை., (1978) சிற்பச் செந்நூல், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கம், சென்னை.

[15] சிவமணி.எஸ், (2007), திருக்கோயில்களும் சைவத் திருமுறைகளும், சென்னை.

[16] நடராஜன்.எஸ், (1989) ஆலயங்களும் ஆகமங்களும், சென்னை.

[17] முத்துப்பிள்ளை.சி, (2001) சிறப்புமிக்க சிவாலயங்கள், சென்னை.

[18] முத்துக்குமாரசுவாமி.ப. (2007) சிவன், சென்னை.

[19] வைத்தியலிங்கம்.செ,(2008) சிற்பக்கலை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம்ஈ சிதம்பரம்.

[20] வைத்தியலிங்கம்.செ, (1977) தமிழ் பண்பாட்டு வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement**:** இல்லை **/Nil**

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration**: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.**.**˙.**I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

மா.போத்தநதி - பிடிமண் பெண்தெய்வக் கோயில்களும் வழிபாடும்

Ma.Pothanathi- Temples and Rituals of Sand Established Female Deities

முனைவர் கி. நாகேந்திரன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ எஸ்.இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி, சாத்தூர், விருதுநகர் மாவட்டம்.

Dr.K.Nagendran, Assistant Professor, Department of Tamil, Sri.S.Ramasamy Naidu Memorial College, Sattur, Virudhunagar District.

ORCiD: https://orcid.org/0000-0003-2865-7832
DOI: 10.5281/zenodo.4271450

Abstract

The article decodes about the Temples and Rituals of Sand Established Female Deities in Ma.Pothanathi of Madurai district. A direct survey had been done to get the real facts behind the temples. There are many reasons for establishing the temples by takingthe sand from the original temples. The reasons are also discussed in the paper.

Keywords: Temples, Rituals, Sand Established Female Deities, Ma.Pothanathi, Madurai

மனிதன் இயற்கையின் ஆற்றலுக்கு அஞ்சி அதன் கோபத்திலிருந்து விடுபட இயற்கையை வழிபடத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இயற்கை வழிபாடு தோன்றியது எனலாம். பலி இடுவதன் மூலம் இயற்கையைத் தன்வயப்படுத்தி, இயற்கைக்கு உருவம் கொடுத்து வழிபட ஆரம்பித்தான். இதன் அடிப்படையில் பற்பல வழிபாடுகளும் அதன் முறைகளும் தோன்ற தொடங்கின. ஒரு குறிப்பிட்ட ஊர் மக்கள், குறிப்பிட்ட சாதியினர் அல்லது பங்காளிகள் சேர்ந்து வழிபடும் போது மக்களுக்குள் ஏற்படும் உரிமை காரணமாகவும், வழிபாட்டில் ஏற்படும் ஏற்றதாழ்வு மனப்பான்மை, சிற்சில பூசல்களின் காரணமாகவும் மூலப்பெருங்கோயில்களில் மண்ணை எடுத்து பிரிந்து வந்து தனியாக தங்கள் சமூதாயத்திற்கு சொந்தமான நிலத்தில் பிடிமண்ணை வைத்து கோயில் கட்டி வழிபட ஆரம்பித்தனர். அக்கோயில்களே பிடிமண் கோயில்களாகும். ஆயுதம் மட்டும் உள்ள கோயில், ஆசானக்கல் மட்டும் உள்ள கோயில், மண் மேடை மட்டும் உள்ள கோயில் மற்றும் சில உருவச் சிலையுடன்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

மண்டபத்தில் அமைந்த கோயில் என பிடிமண் கோயில்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டாரத்திலுள்ள மா.போத்தநதி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள பிடிமண் பெண்தெய்வக் கோயில்களையும் அதன் வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆராய்வதே இவ்ஆய்வு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பிடிமண் எடுத்தல்

பொதுவான இடத்தில் உள்ள பெருந்தெய்வத்தைத் தனியாக வழிபட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் ஒரு குழுவாக இணைந்து தெய்வப்பிடி மண்ணை எடுக்க தெய்வ அருள் உள்ள ஒருவருடனும் கோடாங்கி அல்லது உடுக்கை அடித்துப் பாட்டுப்பாடி அருள் வந்து ஆடி குறிகூறுபவருடனும் சென்று அவர்கள் ஆலோசனையின்படி கையளவு பிடிமண்ணை எடுத்து வருவர். சில இனத்தவர்கள் நல்ல நாள் பார்த்து, நடு சாமத்தில் தாம் முன்பு வழிபட்ட கோயிலுக்குச் சென்று கைப்பிடி மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். பிடிமண்ணை கோயிலின் எந்தப்பகுதியிலும் எடுக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் அந்த கோயிலில் உள்ள பூசாரிக்கும், அருள்ஆடிக்குறி கூறுபவர்க்கும் தெரியக்கூடாது என்று நினைப்பர்.

மண் எடுக்கப்படும் கோயில் சேய்மையில் இருந்தால் பச்சை மண்குடத்தில் பிடி மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு வாகனங்களில் வந்து விடுகின்றனர். அண்மையில் இருப்பின் நடந்தே வந்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு வரும் போது எண்ணற்ற தெய்வங்கள் அவர்களைத் தடுத்து துன்பம் தரும் என்று நம்பிக்கை கொள்கின்றனர். அதற்கு எழுமிச்சைப்பழம் அல்லது சேவலைப் பலியிடுகின்றனர். முட்டையை எறிந்தும், அணையா நெருப்பு வைத்துக் கொண்டும் மண்ணைக் கொண்டு வருகின்றனர். இப்பிடிமண்ணைக் கொண்டு வருகின்ற போது கவனமாகவும் நேர்த்தியுடனும் சிரமப்பட்டும் வருகின்றனர். தலைமை தெய்வத்திற்கு மட்டும் பிடிமண் எடுத்து வரப்படுகின்றது. அவ்வாறு எடுத்து வரும்பொழுது சுற்று தெய்வங்கள் தலைமைத் தெய்வத்துடன் வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கையும் மக்களிடையே

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

இருந்திருக்கின்றது. சில இடங்களில் துணைமைத் தெய்வத்திற்கும் பிடிமண் எடுத்து வரும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது.

பிடிமண்பூமியில் வைத்தல்

பிடிமண்ணைக் கொண்டு வந்து தெய்வத்தை வழிபட நினைக்கும் நிலத்தில் முதலில் குழி தோண்டப்படுகின்றது. அந்த குழியில் மல்லிகைப்பூ, எழுமிச்சைப்பழம், செவ்வரலிப்பூ, மரிக்கொழுந்து, வேப்பிலை, காதோலை கருகமணி, மஞ்சள், குங்குமம், சந்தனம், கருங்காலிமரத்தின் சிறிய கட்டை அல்லது பிரம்பின் சிறிய கட்டை இவை அனைத்தையும் தெய்வத்தை மனதில் எண்ணி தோண்டப்பட்ட குழியில் புதைக்கின்றனர். இச்சமயம் பெண்தெய்வங்களுக்கு எனில் பிடிமண்ணுடன் பால், கோமியம் சேர்க்கப்படுகின்றது. ஆண் தெய்வங்களுக்கு எனில் வேப்பிலை, காதோலைகருகமணி தவிர்க்கப்படுகின்றது. பிடிமண்ணை இட்டு மூடி மண்மேடை அமைத்து பெருந்தெய்வமாக வழிபடுவர். மண் மேடைகள் மழைகாலங்களில் பாதிக்கப்பட்டால் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை, இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறை, ஐந்தாண்டுக்கு ஒருமுறை அல்லது அந்த தெய்வத்திற்கு பூசைக்கொடுக்கும் போது புதிதாக மண்மேடை அமைத்து வழிபாடு ஆரம்பிக்கின்றனர். இக்கோயில்கள் வழிபாட்டு காலத்தைத் தவிர்த்து மற்ற காலங்களில் வெட்டவெளியில் காணப்படுகின்றன.

பிடிமண் கோயில் வரலாற்றுக்கு சான்றுகள்:

மாரியம்மன்

மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டாரத்திலுள்ள ம.போத்தநதி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மாரியம்மன் தெய்வம், அருப்புக்கோட்டை கல்லூரணி பகுதியில் இருந்து சங்கரலிங்க நாடார் என்பவர் எடுத்து வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அந்த ஊரில் இருந்து அந்த இனமக்கள் அனைவரும் பிடிமண்ணை ஒர் ஓலைப் பெட்டியில் எடுத்து வந்ததாகவும், அவர்கள் போத்தநதி ஆற்றங்கரையருகே வரும் பொழுது துணி துவைக்கும் பொதையவண்ணாரிடம், சங்கரலிங்க நாடார் இந்த ஊர் எந்த ஊர் என்று கேட்க, ஊர் பெயரைச் சொன்னவுடன் சரியென்று ஊருக்குள் வந்து இருக்கின்றனர்.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

அங்கு வந்து ஊரில் உள்ள மக்களிடம் விசாரித்துள்ளார். அச்சமயம் ஒருவர் ஓலைப் பெட்டியில் உள்ளது என்ன வென்று கேட்டுள்ளார். அதற்கு சங்கரலிங்க நாடார் மாரியம்மன் தெய்வம் என்று கூறியுள்ளார். அதற்கு கேட்டவர் எங்களுக்கு தெய்வம் இல்லை என்றும் அந்த தெய்வத்தை எங்களுக்கு கொடுங்கள் என்றும் கேட்டுள்ளார். நான் தெய்வத்தைக் கொடுத்தால் கொண்டு செலுத்திவிடுவீர்களா? என்று கேட்டுள்ளார். அதற்கு அவர் கொண்டு செலுத்திவிடுவோம் என்று கூறியுள்ளார். அவர் அங்குள்ள மக்களைக் கூப்பிட்டு இந்த தெய்வத்தைப் பத்து வீட்டு பள்ளர், மூன்று வீட்டு ரெட்டியார், ஒரு வீட்டு ஆசாரி, ஒரு வீட்டு வண்ணார் மற்றும் ஒரு வீட்டு அம்பட்டையர் சேர்ந்து இத்தெய்வத்தை வழிபடுங்கள் என்று இவர்கள் கையில் கொடுத்து விட்டு குருவம்மாள் கிழவியின் மேல் தெய்வத்தை அருள் இறக்கிவிட்டு ஊரை விட்டு சென்று விட்டார் என்ற செய்தி நிலவியது. இதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக திருவிழா சமயம் "சங்கரலிங்க நாடாரு நட்டுவச்ச மாரி, குருவம்மா கிழவிமேலே ஆடிவந்த மாரி" (ப.லட்சுமி) என்று பாடப்படும் கும்மி பாடலும் சான்றாதாரமாக அமைகின்றது. ம.போத்தநதி கிராம மக்கள் அந்த பிடிமண்ணை வைத்து மேடையமைத்து சூலாயுதம் நட்டு வழிபாடு செய்துள்ளனர். பின்பு சில காலம் கழித்து வீடு அமைத்து அதனுள் ஆசானக் கல் அமைத்தும் வழிபாடு செய்து வந்துள்ளனர். 2012ஆம் ஆண்டு கோபுரம் கட்டி சிலை அமைத்தும் வழிபாடு செய்துள்ளனர்.

உருவம்

வழிபாட்டில் உருவ வழிபாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. உருவ வழிபாட்டில் தெய்வங்களின் தன்மைகளுக்கேற்ப ஆயுதங்கள் ஏந்தியவாறு உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு நடந்துள்ளது. "இறைவனை பழந்தமிழர் கோ என்னும் ஓரெழுத்தொருமொழியால் அழைத்தமையின் அவ்விறைவனைச் சிவலிங்க உருவில் எழுந்தருளச் செய்து தாம் அமைந்த ஒரு இல்லினையும் அம்மொழியோட சேர்ந்துக் கோயில் என வழங்கினர்" (மறைமலை அடிகள், தமிழர் சமயம், ப.159)

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

நாட்டுப்புற தெய்வக் கோயில்களில் பெருந்தெய்வக்கோயில்கள் போன்று ஓர் வளர்ச்சிநிலை காணப்படவில்லை. “சிற்றூர்க் கடவுளரின் கோயில்கள் கூறை வேயப்பட்ட சுடுமண் கோயில்களே இவற்றில் எந்தவிதமான சிற்ப, ஓவிய நலன்களையும் எதிர்பாக்க முடியாது” (எஸ்.ஆர்.பாலசுப்பிரமணியம் முற்காலச் சோழர் கலையும் சிற்பமும். ப.1) இந்நிலையிலேயே கிராமப்புற கோயில்களின் நிலை காணப்படுகின்றது. ம.போத்தநதி கிராம மாரியம்மன் அக்கினி மகுடம் தாங்கி சிங்கத்தின் மேல் அமர்ந்து வலது கால் ஊன்றி இடது கால் மடக்கிய தோற்றத்தில் காட்சி அளிக்கின்றது. இந்த அம்மனுக்கு நான்கு கைகள் உள்ளன. வலதுகையில் உடுக்கையும், கீழ் கையில் கத்தியும், இடது மேல் கையில் சின் முத்திரையும், கீழ் கையில் பாசக்கயிறும் காணப்படுகின்றது.

வழிபாடு முறை

பங்குனி மாதம் பிறந்ததில் இருந்து மாரியம்மன் கோயிலைச் சுற்றி மாட்டின் கோமியம் தெளிக்கப்பட்டு மஞ்சள் நீராட்டு நடைபெறுகின்றது. கோயிலைச் சுற்றி மாட்டின் கோமியத்தையும் தெளிக்கின்றனர். வளர்பிறையின் ஞாயிற்று கிழமையன்று பள்ளர் சமுதாய மக்கள் ஒன்று கூடி வழிபாட்டிற்கு நாள் குறித்து மூன்று வீட்டு ரெட்டியார், வண்ணார், ஆசாரி, அம்பட்டையர்களிடமும் செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. மறுஞாயிற்று கிழமையன்று மாரியம்மனுக்குக் காவல் தெய்வமான கருப்பசாமி, காளியம்மன், பொம்மியம்மன் அருள் இறக்கப்பட்டு, வேப்பிலைக்கொடி கட்டப்படுகின்றது. மஞ்சள் காப்பும் கட்டிக் கொள்கின்றனர். சாமியாடும் மருளாடிகள் விரதம் இருக்கின்றனர். காப்பு கட்டிய வீட்டில் குழம்பு தாலிப்பது, வாழையிலை போட்டு சாப்பிடுவது, சமையலில் வருப்பதைத் தவிர்ப்பது, மண் வெட்டுவது, அசைவம் செய்வது போன்ற எந்த செயல்கள் நிகழ்வது கிடையாது. பின்பு வழிபாடு அன்று மாரியம்மன், காளியம்மன், பொம்மியம்மன், கருப்பசாமி அருளாடிகளுக்கு அருள் இறக்கி உத்தரவு கேட்டு வேப்பிலை கரகம் கெளசிமா நதிகரையில் செய்து

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

கோயிலில் வைத்து வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. வெள்ளை பொங்கல் இட்டு ஆட்டுக்கிடாய் பலியிட்டு மாரியம்மனுக்குக் கோயிலில் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது.

வீடுகளில் வழிபாடு

ஊர் மக்கள் அதே நாளில் அவரவர் வீட்டில் அம்மனுக்கு ஆக்கிப் படைக்கின்றனர். பின்பு கோயில் கரகம் வந்ததும் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்றார் போல் கரகம் செய்து அவரவர் வீட்டில் ஆக்கிப்படைத்ததை வீட்டில் உள்ள கரகத்தின் முன்பு படைத்து வழிபாடு செய்வார்கள். வீட்டில் உள்ள கரகவழிபாடு நிறைவடைந்ததும் பின்பு தண்ணீர் உள்ள இடத்தில் கரகம் கரைக்கப்படுகின்றது. நேர்த்திக்கடன் உள்ளவர்கள் கோயிலில் தங்கள் நேர்த்திக்கடனை நிறைவு செய்கின்றனர்.

ஆக்கிப்படைத்தல்

அத்த புலுங்கு அம்மா
வெடக்கோழி முட்டையம்மா
பலகாய் அவியலம்மா
கத்திர்கா முருங்டக்க கூட்டம்மா
எள்ளுபிண்ணாக்கு எட்டி பார்த வராந்தவுடு
துவரை சம்பாரு கச்ச கருவாடு
ஆரிசி கொழுக்கட்டை அகத்தி கீரைகூட
தலைவாழை இலைபோட்டு
இத்தனையும் தான் பரப்பி
மாவிடுச்சா திம்பமுள்ள மாரியத்தா பொங்ககளுக்கு" (பா.சின்னம்மா)

மாரியம்மனுக்கு கிராமப்புறங்களில் அவரவர் வீட்டில் ஆக்கிப் படைப்பது வழக்கம். அன்றே அவித்த நெல்லை அப்பொழுதே காய வைத்து இடித்த அத்தப் புலுங்கல் அரிசியை, வெடக்கோழி அடித்து குழம்பு வைத்து, முட்டை அவித்து, பற்பல காய் அவியல் செய்து, கத்தரிக்காய் முருங்கக்காய் கூட்டு செய்து, துவரம் பருப்பு சாம்பார், ஆற்றில் பத்தல் போட்டு பிடிக்கின்ற மீனை காய வைத்த கருவாடு, கச்ச கருவாடு

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

இவற்றுடன் எள்ளு பிண்ணாக்கு, வரகுஅரிசி தவிடு, அகத்திகீரை, கொழுக்கட்டை போன்றவற்றை மாரியம்மனுக்குப் படைத்து வழிபடுகின்றனர்.

மூர்த்தியம்மன் வழிபாடு

ஆதிகாலத்தில் ஆந்திராவில் இருந்து வந்த ரெட்டி இனமக்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்கே குடிபுகுந்தனர். அதில் ஒருபிரிவினரான அதிகப்பரெட்டி இனமக்கள் மதுரையில் குடிபுகுந்தனர். அதில் அதிகப்ப ரெட்டி மகள் திம்மக்காளும் பட்டுநூல் நெசவு செய்யும் செட்டி மகளான மூர்த்தியம்மாவும் நெருங்கிய நட்பாக இருந்துள்ளனர். திம்மக்கம்மா இறந்து விடுகின்றாள். தன் தோழி இறந்த செய்தி கேட்டு மூர்த்தியம்மாவும் உடன்கட்டை ஏரி விடுகிறாள். பின்பு ரெட்டி இனமக்கள் மதுரையில் இருந்து தெற்கு பக்கமாக தன்பிள்ளைகளை எரித்த சாம்பலை எடுத்துக் கொண்டு மதுரை மாவட்டம் பேரையூர் வட்டமான அப்பக்கரை தொட்டியப்பட்டியில் குடிபுகுந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். அதேசமயம் தான் கொண்டு வந்த சாம்பலையும் வைத்து வழிபாடு செய்கின்றனர். அங்கு வாழ்ந்த ரெட்டி இனமக்களுக்கும், நாயுடு, தேவர், பிள்ளை போன்ற இனமக்களுக்கும் சிலகாலம் கழித்து சாதிபூசல் தொடங்குகின்றது. இதன் காரணமாக நாயுடு, ரெட்டி இனமக்கள் ஊரை விட்டு செல்கின்றனர். நாயுடு இனமக்கள் அக்கையன்நாயக்கன்பட்டி என்ற ஊர் பக்கத்தில் புதிய ஊரை உருவாக்கி புதுப்பட்டியில் வாழத் தொடங்குகின்றனர். அதிகப்பரெட்டி இனமக்கள் மூன்று பிரிவுகளாக பிரிகின்ற போது அவர்கள் தன் குலதெய்வப் பிடிமண்ணையும் எடுத்து செல்கின்றனர். சௌடார்பட்டி மீனாட்சிபுரம், ம.போத்தநதி, நமச்சிவாயபுரம் என்ற மூன்று ஊருக்கும் பிடிமண் எடுத்து சென்று உள்ளனர். இவர்களில் இரண்டாவதாக பிடிமண் எடுத்தவர்கள் தொட்டியப்பட்டியில பிடிமண் எடுக்கும் பொழுது தொட்டிய நாயக்கர்களின் குலதெய்வமான தொட்டிச்சியம்மனும், பெரிய கருப்பசாமியும் எங்களை வழிபடுவதற்கு இங்கு ஆட்கள் இல்லை, அதனால் எங்களையும் பிடிமண் எடுத்துக்கொண்டு சென்று வழிபடுங்கள் என்று அருள் வந்து சொன்னதாகவும் பின்பு அந்த தெய்வத்தையும் எடுத்து வந்து வழிபட்டனர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

முதன்மை தெய்வங்கள்: பெருமாள், திம்மக்கம்மாள், மூர்த்தியம்மாள்

துணை தெய்வங்கள்: தொட்டிச்சியம்மாள், பெரியகருப்பசாமி, நொண்டிகருப்பசாமி, முனியாண்டி

கோயில் அமைப்பு

கோயில் ஊருக்கு வடக்கு கௌசிமா நதிக்கரையில் உள்ளது. ஆசானக் கல்லும் கூலாயுதமும் உள்ளது. அம்மிக்கல் ஒன்றும் உள்ளது இதைச் சுற்றி கோட்டை போல் இரயில் கற்றாலை வளர்ந்து உள்ளன. 2019ம் ஆண்டு கோட்டை சுவர் கோபுரம் கட்டி குடமுழுக்கு நடந்தது என்று மக்கள் கூறுகின்றனர்.

வழிபாடு

மாசி மாதம் அமாவாசை அன்று அம்மிக்கல்லில் மஞ்சள் அரைத்து ஆசானக்கல்லுக்கு அபிசேகம் செய்யப்படுகின்றது. அன்று பொங்கல் வைத்து பாசிபருப்பு சக்கரை, கருப்பட்டி கலந்த படையல் படைத்து வழிபாடு நடைபெறுகின்றது.

களரி வழிபாடு

வைகாசி மாதம் இந்த வழிபாடு 2,3,5,10, ஆண்டுக்கொரு முறை நடைபெறும் அல்லது அந்த பங்காளிகளிடம் துக்கம் இல்லாமல் இருந்தால் விழா நடைபெறும். இக்கோயிலில் அறுபது வருடங்கழித்து(60) 2016ம் ஆண்டு இந்த வழிபாடு நடைபெற்றது என்று கூறுகின்றனர். களரிவழிபாட்டில் பங்காளிகள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் விதமாக புளிச்சதண்ணீர் குடிப்பது முன்பு இருந்த பூசல்கள் அனைத்தும் மறந்து சமரசம் ஆகிவிடுவோம் என்றும் தெய்வத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற கருத்தும் வெளிப்படுகின்றது.

வழிபாட்டு முறை

கோடாங்கியிடம் தெய்வக்குறி பார்க்கப்படுகின்றது. (கோடாங்கி என்பவர் அனைத்து தெய்வத்தையும் தன்னுள் அருள் வரவைத்து குறிசொல்பவர்) அவர் இந்த வருடம் வழிபடலாம் அல்லது வழிபடமுடியாது என்று குறி கூறுகிறார். வழிபடலாம்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

என்றால் அனைத்து பங்காளிகளையும் ஒன்று சேர்த்து தகுதிக்கு ஏற்ப வரிவசூல் செய்து திருவிழாவினைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். பின்பு பங்காளிகள் அனைவரும் அழகர்கோயிலுக்குச் சென்று தீர்த்தம் ஆடி அங்கு வழிபாடு செய்து கோயிலுக்கு வருகின்றனர். அச்சமயம் அனைத்து பங்காளிகளின் வீட்டில் இருந்தும் புளிச்சதண்ணீர் கொண்டு வந்து அந்த கோயில் பூசாரியிடம் கொடுப்பர். பூசாரி அனைவரிடமும் அந்த தணிணீரை வாங்கி குடத்தில் சேகரிக்க, அனைவரும் அந்த ஊரில் உள்ள பிள்ளையார்கோயிலுக்குச் சென்று புளிச்சதண்ணீர் குடத்தை வைத்து வழிபாடு செய்கின்றனர். பூசை முடிந்த பின் குடத்தில் அனைத்து பங்காளிகளும் ஒருரூபாய் நாணயத்தைக் குடத்தில் போட்டு புளிச்சதண்ணீரையும் குடித்து மகிழ்கின்றனர்.

இறுதியாக பூசாரி குடித்து விட்டு அந்த குடத்தில் உள்ள காசை எடுத்து நீர் நிலையில் குளித்துவிட்டு ஈரமான ஆடையுடன் கடைக்கு சென்று அந்த பணம் முழுவதற்கும் எண்ணை வாங்கி அந்த ஊரில் உள்ள காளியம்மன் கோயிலில் விளக்கு ஏற்றி வழிபாடை நிறைவு செய்கிறார். பங்காளிகளின் குலதெய்வப் பூசப்பெட்டி எங்கு உள்ளதோ அங்கு சென்று வழிபாடு செய்து கோடாங்கியின் மூலமாக அந்த தெய்வ அருள் வார்த்தைகள் குல பங்காளிகளுக்கு கூறப்படுகின்றது.

சிறுமிக்கு அருள் இறக்குதல்

பங்காளிகளின் வீட்டில் பூப்படையாத பத்து வயதிற்குட்பட்ட பெண்பிள்ளைகளுக்கு மூர்த்தியம்மன் அருள் இறக்கி, அந்த பிள்ளையிடம் தெய்வத்தின் பெயர், தெய்வம் வந்த கதை தெய்வத்திற்குப் பிடித்த பட்டு கேக்கப்படுகின்றது. பின்பு மச்சம் வைக்கப்படுகின்றது. (மச்சம் என்றால் 11 சாணி உருண்டையில் எதாவது ஒரு உருண்டையில் மல்லிகைப்பூ வைக்கப்படுகிறது. அந்த பூ உள்ள உருண்டையைத் தெய்வம் வந்து ஆடும் சிறுமி எடுக்க வேண்டும். சிறுமி எடுத்து விட்டால் சிறுமியை இரண்டு மாதத்திற்கு விரதம் இருக்க செய்து களரி வழிபாடு நடத்தப்படுகிறது. சிறுமி மச்சம் எடுக்கவில்லை என்றால் வேறு ஒரு சிறுமிக்கு அருள் இறக்கப்படும்.

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

சாமியாடிகள் தீர்த்தம் ஆடல்

சாமியாடிகள் அனைவரும் திரும்ப அழகர் கோயில் சென்று தீர்த்தம் ஆடி அழகரைச் சேவித்து பின்பு பதினெட்டாம்படி கருப்பசாமியை வழிபட்டு அங்கு சாமியாடிகளுக்கு அவதார அடி என்று சாட்டை வைத்து சாமியாடிகள் தலையில் அடிக்கப்படுகின்றது. பின்பு தலையைச் சுற்றி சூரத்தேங்காய் உடைத்து விட்டு குலதெய்வக் கோயிலுக்கு வருகின்றனர்.

களரி அன்று

பங்காளிகளின் கையில் காப்பும் கட்டி, பூசைப்பெட்டி உள்ள இடத்தில் சாமியாடிகளுக்கு அருள் இறக்கப்பட்டு அந்த தெய்வத்திற்குரிய ஆடை அணிகலன்கள் அணியச்செய்து பூசைப்பெட்டியுடன் அந்த ஊர் பெருமாள் கோயில் சென்று பூசைப்பெட்டியை இறக்கி வைத்து வழிபாடு செய்து பின்பு கோயில் முன்பு அக்கினி (நெருப்பு) வளர்த்து சாமியாடிகள் அனைவரும் அக்கினிச்சட்டி ஏந்தி மூர்த்தியம்மன் கோயிலுக்கு சென்று பூசைப்பெட்டியை இறக்கி வைத்து வழிபடுகின்றனர். பூசாரி பொங்கல் வைத்து, சமியாடிகள் ஒன்று சேர்த்து அருள் இறக்கி பனியாரம் சுட்டு பாசிப்பருப்பு படையல் மற்றும் ஆட்டுக்கிடாய் பலியிட்டு கருப்பசாமிக்கு சாராயம் படைத்தும் வழிபடுகின்றனர். பின்பு அனைத்து பங்காளி மக்களும் பொங்கல் இட்டும், ஆட்டுக்கிடாய் பலியிட்டும் வழிபாடு நடத்தி மகிழ்கின்றனர். முளைப்பாரியும் கொண்டு வந்து வழிபடுகின்றனர். அன்று அருள்வந்தாடும் சிறுமியை தெய்வமாகவே கருதுகின்றனர். மறுநாள் சாயங்கால வேலையில் பூசைப்பெட்டியை இருப்பிடம் சேர்த்துவிட்டு வழிபாட்டினை நிறைவு செய்கின்றனர். பின்பு மறுவாரம் பொங்கல் இட்டு வழிபடுவர். இந்த வழிபாட்டை மறுதழுகை பொங்கல் வழிபாடு என்றும் அழைக்கின்றனர்.

காவடிக்காரஅம்மன்

காவடிக்காரஅம்மன் தெய்வத்தைக் கொள் ஆசாரி இனமக்கள் வழிபடுகின்றனர். ஓர் வயதான பாட்டி, முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து நடந்து வரும்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

பொழுது காட்டிற்குள் இறந்து விடுகின்றது. சில காலம் கழித்து பாட்டி அந்த இனமக்களின் கனவில் தோன்றி நான் காட்டில் இருக்கின்றேன், என்னை வந்து வழிபடுங்கள், நான் என்னை வழிபடும் மக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வேன் என்று கேட்டு கொண்டதால் அன்றுமுதல் காட்டுப்பகுதியில் அப்பாட்டியினை வழிபட்டு வருகின்றனர். சில சமயங்களில் காட்டுப்பகுதிக்குப் போக முடியாததால் அங்கு இருந்து பிடிமண் எடுத்து வந்து, சிறு பீடம் அமைத்து வழிபாடு நடந்தி வந்திருக்கின்றனர். அந்த தெய்வத்திற்கு மாசி மாதம் சிவராத்திரி வழிபாடும், வைகாசி மாதம் சிறப்பு வழிபாடும் நடைபெறுகின்றது. சைவ வழிபாட்டில் மட்டும் எந்த உயிரையும் பலியிடுவது கிடையாது. 2000ல் கோயில்கட்டி பூசை பெட்டி வைத்து வழிபாடு நடைபெற்றது என்றும், 2016ல் வைகாசி மாதம் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெற்றது என்றும் மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றனர்.

பூசைப்பெட்டி

காவடிக்காரஅம்மன் பூசைப்பெட்டியில் அம்மனுடைய ஆடை, காவடி எடுத்தாற்போல் வெங்கல பெண்ணின் சிலையும் உள்ளது.

மருதாய் அம்மன்

மருதாய் தெய்வம் மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டத்தில் மருதங்குடி என்ற ஊரில் உள்ளது. போத்தநதியில் உள்ள மருதன், குடும்பன் வகையர்கள் மாசிக்களரியில் போத்தநதியில் இருந்து சாமியாடிகளுக்கு அருள் இறக்கி ஆடிப்போவது வழக்கமாக இருந்து உள்ளது. மருதங்குடிக்கு ஆடிப்போகும் போது மருதங்குடி தேவர் இனமக்களுக்கும் போத்தநதி குடும்பன் இனமக்களுக்கும் இடையே சாதிப்பூசல் வளர்ந்துள்ளது. அந்த சமயம் சண்டை போட்டு விட்டு வந்து விட்டனர் என்றும், அதனால் போத்தநதி மருதன் குடும்பன் வகையர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மருதங்குடியில் உள்ள தெய்வத்தைப் பிடிமண் எடுத்து வந்து வழிபட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

முதன்மைத் தெய்வமாக மருதாய் அம்மன், சாலைக்கரையான் அம்மனையும், துணைத்தெய்வமாக முத்தையா, பாப்பாத்தியம்மனையும் மற்றும் பிற 21 தெய்வங்களையும் எடுத்து வந்து வழிபடுகின்றனர். காலப்போக்கில் மருதாயம்மன், சாலைக்கரையான், முத்தையா, பாப்பாத்தியம்மன் மட்டும் வழிபாட்டிற்கு உள்ளதாகவும் மற்ற தெய்வத்தின் பெயர் தெரியவில்லை என்றும் கூறுகின்றனர். வழிபாடு மாசி மாதம் பயர் அவித்து பொங்கல் வைத்து வழிபாடு நடைபெறுகின்றது என்றும் 2019ல் மருதாயம்மன் கோயில் கோபுரம் கட்டி குடமுழுக்கு நடைபெற்றது என்றும் கூறுகின்றனர்.

முடிவுரை

மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டாரத்திலுள்ள மா.போத்தநதி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மாரியம்மன், மூர்த்தியம்மன், மருதாயம்மன், காவிடிகார அம்மன் போன்ற பிடிமண் பெண்தெய்வக் கோயில்களையும் அதன் வழிபாட்டு முறைகளையும் இவ்ஆய்வு கட்டுரையின் வழி அறியமுடிந்தது. பெரும்பாலும் பிடிமண் தெய்வங்கள்; தொலைவில் உள்ள காரணமாகவோ அல்லது சாதிப்பூசல் காரணமாகவோ ஒர் இடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளதையும் அறியமுடிகின்றது.

குறிப்பு

[1] மறைமலை அடிகள், *தமிழர் சமயம்*, ப.159

[2] எஸ்.ஆர்.பாலசுப்பிரமணியம். *முற்காலச் சோழர் கலையும் சிற்பமும்*. ப.1

[3] ப.லட்சுமி, வயது 85, ம.போத்தநதி.,

[4] பா.சின்னம்மா, வயது 89, ம.போத்தநதி.,

[5] கோ.சீனியம்மா, வயது 65, ம.போத்தநதி,

[6] வே.பார்வதி, வயது 80, நாகையாபுரம்,

[7] முத்துச்சாமி, வயது 60, போத்தநதி

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

[8] நா.கிருஷ்ணன், வயது 62, போத்தநதி,

[9] கி.நாகஜோதி, வயது 55, போத்தநதி.

[10] க.பாண்டியம்மாள், வயது 60, போத்தநதி,

[11] ந.முத்தையா, வயது 62, போத்தநதி,

[12] மு.பூங்கொடி, வயது 57, போத்தநதி

[13] பா.பஞ்சவர்ணம், வயது 50, போத்தநதி

[14] சோ.பொன்னுத்தாய், வயது 68, போத்தநதி

[15] கோ.பரதன் கோடாங்கி, வயது 65, வில்லூர்

References

[1] Maraimalai Adigal, *Tamilar Samayam*, p.159.
[2] S.R.Balasubramaniam. *Early Chola Archiecture and Statues*. p.1.
[3] P.Lakshmi, Age 85, M.Pothanathi.
[4] Pa. Chinnamma, Age 89, M.Pothanathi.
[5] Ko.Seeniamma, Age 65, M.Pothanathi.
[6] Ve. Parvathi, Age 80, Nagaiyapuram.
[7] Muthusamy, Age 60, M.Pothanathi.
[8] Na. Krishnan, Age 62, M.Pothanathi.
[9] Ki.Nagajothi, Age 55, M.Pothanathi.
[10] Ka.Pandiammal, Age 60, M.Pothanathi.
[11] Na. Muthiah, Age 62, M.Pothanathi.
[12] Mu. Poongodi, Age 57, M.Pothanathi.
[13] Pa. Panjavarnam, Age 50, M.Pothanathi.
[14] So. Ponnuthai, Age 68, M.Pothanathi.
[15] Ko. Barathan Kodangi, Age 65, Villur.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL
கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement**:** இல்லை **/Nil**
கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration**: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./**I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

தசாவதாரமும் நவகிரகங்களும் வரலாற்றுப் பார்வை
Dasavatharam and Navagrahas in Historical Perspective

அ. ராதா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், வரலாற்றுத்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.
A. Radha, Ph.D. Research Scholar, Department of History, Alagappa University, Karaikudi.
ORCiD: https://orcid.org/0000-0002-1319-7514 2
முனைவர் கா. பரந்தாமன், உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் காரைக்குடி.
Dr. G. Paranthaman, Assistant Professor of History, Department of History, Alagappa University, Karaikudi.
ORCiD: https://orcid.org/0000-0002-9837-9260
DOI: 10.5281/zenodo.4271461

Abstract

Navathirupathi Temples is a set of nine Hindu temple dedicated to Lord Vishnu located in Tiruchendur-Tirunelveli route, Tamil Nadu, India in the banks of Thamiraparani river. All these 9 temples are classified as "Divya Desams", the 108 temples of Vishnu revered by the 12 poet saints, or Alwars. The Garuda Sevai utsavam (festival) in the month of Vaikasi (May-Jun) witnesses 9 Garudasevai, a spectacular event in which festival image idols from the nava tirupathis shrines in the area are brought on Garuda vahana. An idol of Nammalvar is also brought here on an Anna Vahanam (palaquin) and his paasurams (verses) dedicated to each of these 9 temples are recited. The utsavar of Nammalvaris taken in a palanquin to each of the 9 temples, through the paddy fields in the area. The paasurams (poems) dedicated to each of the 9 Divyadesams are chanted in the respective shrines. This is the most important of the festivals in this area, and it draws thousands of visitors.

Keywords: Dasavatharam, Navagrahas, Historical Perspective

ஆய்வுச்சாரம்

இந்தியாவில் வேதகாலத்தை தொடர்ந்து இதிகாசக் காலங்கள் வரை விஷ்ணுவின் வழிபாட்டிற்கான இலக்கிய தரவுகள் கிடைக்கப்பெறுவது குறிப்பிடதக்க ஒன்றாகும். இவற்றுள் தென்னிந்தியா என்று குறிப்பிடப்பெறும் தமிழகத்தில் விஷ்ணுவின் வழிபாட்டிற்கான இலக்கியத் தரவுகள் சங்ககாலத்தைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் வளர்ச்சிப் பெற்று வந்துள்ளன என்பது அறியப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியங்கள் விஷ்ணுவை திருமால் என குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வழிபாடானது கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள் மற்றும்

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

முற்கால பாண்டியர்களின் காலத்தில் வளர்ச்சிப் பெற்ற சைவ வைணவ சமயங்கள் பக்தி இயக்கமாக மாற்றப்பட்டு மக்களிடையே புகுத்தப்பட்டது. இக்காலத்தைத் தொடர்ந்து தற்காலம் வரை இச்சமயங்கள் போற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இதனடிப்படையில் பொதுவாக சிவன் கோயில்களில் மட்டுமே நவகிரகங்களின் வழிப்பாட்டை காணமுடியும். இருந்தபோதிலும் தமிழகத்தின் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் நவதிருப்பதியின் ஒரு பகுதியாக நவக்கிரகங்களின் வழிபாடுகளைக் கொண்டு பெருமாள் கோயில்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன என்பதுக் குறிப்படத்தக்கது. சோழ நாட்டில் சைவக் கோயில்களில் நவக்கிரகங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளதைப் போல பாண்டிய நாட்டில் வைணவக் கோயில்களில் நவக்கிரகங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல் இதனை நவதிருப்பதிகள் என்றும் அழைக்கப்பெற்று வருகின்றன. விஸ்ணுவின் தசாவதாரத்தையும் நவக்கிரக வழிபாடுகளையும் மையமிட்டு இப்பெயர் பெறுகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இதன் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு கட்டுரையானது அமையப்பெற்றுள்ளது

- ஸ்ரீ ராமாவதாரம் - சூரியன்
- ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதாரம் - சந்திரன்
- ஸ்ரீ நரசிம்மவதாரம் - செவ்வாய்
- ஸ்ரீ கல்கியவதாரம் - புதன்
- ஸ்ரீ வாமனவதாரம் - குரு
- ஸ்ரீ பரசுராமாவதாரம் - சுக்ரன்
- ஸ்ரீ கூர்மவதாரம் - சனி
- ஸ்ரீ மச்சாவதாரம் - கேது
- ஸ்ரீ வராகவதாரம் - ராகு
- ஸ்ரீ பலராமவதாரம் - குளிகன்

என்று, பெருமாளின் அவதாரங்கள் கிரகங்களோடு தொடர்புடையவைகளாக கூறப்பட்டுள்ளது. அதுபோலவே, சோழ நாட்டில் உள்ள நவகிரக ஸ்தலங்களைப் போல, பாண்டிய நாட்டில் உள்ள நவதிருப்பதிகளும் நவகிரகஸ்தலங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை,

- ஸ்ரீவைகுண்டம் - சூரிய ஸ்தலம்
- வரகுணமங்கை (நத்தம்) - சந்திரன் ஸ்தலம்
- திருக்கோளுர் - செவ்வாய் ஸ்தலம்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

- திருப்புளியங்குடி - புதன் ஸ்தலம்
- ஆழ்வார்திருநகரி - குரு ஸ்தலம்
- தென்திருப்பேரை - சுக்ரன் ஸ்தலம்
- பெருங்குளம் - சனி ஸ்தலம்
- இரட்டைத் திருப்பதி (தேவர்பிரான்) - ராகு ஸ்தலம்
- இரட்டைத் திருப்பதி (அரவிந்த லோசனர்) - கேது ஸ்தலம்

கள்ளபிரான் சுவாமி கோயில்

தூத்துக்குடி மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள நவதிருப்பதிகளில் முதலாவது சூரியஸ்தலமாக அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலின் அமைவிடம் ஸ்ரீவைகுண்டம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 1 கி. மீ தொலைவிலும், திருநெல்வேலியில் இருந்து 30கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: கோமுகன் என்னும் அசுரன், பிரம்மாவிடமிருந்து வேத நூல்களை அபகரித்துச் சென்றான். இதனால் பிரம்மனின் படைப்புத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டது. பிரம்மா மனம் வருந்தி, மகாவிஷ்ணுவை மனதில் இருத்தி தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் தவமிருந்தார். இதனைக் கண்ட பெருமாள், பிரம்மனுக்கு காட்சி தந்தார். பிரம்மனின் வேண்டுகோளின்படி இங்கேயே வைகுண்டநாதர் என்ற பெயருடன் எழுந்தருளினார். பிரம்மனும் தாமிரபரணி தீர்த்தத்தினை எடுத்து பெருமாளுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்த காரணத்தாலும், நதிக்கரையில் கலசத்தை நிறுவியதாலும் கலச தீர்த்தம் என அழைக்கப்படுகிறது.

பல வருடங்களுக்கு முன்பு இக்கோயில் வழிபாடுகளின்றி, பூமிக்குள் புதையுண்டு கிடந்தது. இச்சமயத்தில், அரண்மனை மாடு, மேய்ச்சலுக்கு செல்லும் போது தினமும், அங்குள்ள ஒரு புற்றின்மேல் பாலை சுரந்துகொண்டு இருந்தது. இதனை அறிந்த பாண்டிய மன்னன் அந்த இடத்தை தோண்டச் செய்தார். புதையுண்டு கிடந்த கோயிலை மீட்டெடுத்து பாண்டிய மன்னர் பால் அபிஷேகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தமையால் பெருமாளுக்கு பால் பாண்டி என்ற பெயரும் உண்டானது.

தலச்சிறப்பு

வைகுண்டநாதப் பெருமாளின் பக்தர் காலதூஷகன் என்ற திருடன். இந்த காலதூஷகன் பல இடங்களில் திருடியவற்றில் பாதியை கோயில் சேவைக்கும், மீதியை மக்கள் சேவைக்கும் செலவிட்டான். ஒருமுறை மணப்படை என்ற ஊரில்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

அரண்மனைப் பொருள்களை திருடச்சென்ற போது காலதூஷகனின் ஆட்கள் அரண்மனை காவலர்களிடம் பிடிபட்டார்கள். அவர்கள் மூலம் காலதூஷகனின் இருப்பிடம் அறிந்த காவலர்கள், அவனை சிறை எடுக்கச் சென்றனர். அப்போது தானே திருடன் வடிவில் வைகுந்தப் பெருமாள் அவர்களுடன் அரண்மனைக்குச் சென்றார். அவரை விசாரித்த அரசரிடம், வயிற்றுக்கு இல்லாத குறைதான் திருடினேன் எனவும், நாட்டில் ஒருவனுக்கு உணவு, பொருள் பற்றாக்குறை என்றால் அதற்கு, அந்நாட்டை ஆளும் மன்னன் சரியான விதத்தில் அரசாளவில்லை என்று தான் அர்த்தம். இந்தப் புராணத்தைக் கேட்கும் போது 'தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்ற மகாகவி பாரதியின் வீர முழக்கம் தான் நினைவுக்கு வருகிறது. இவ்வாறு தன் முன் நின்று ஒரு திருடனால் தைரியமாக பேச முடியாது என்பதை உணர்ந்த மன்னன், வந்திருப்பது பெருமாளே என அறிந்தார். தான் செய்த தவறையும் உணர்ந்தார். பெருமாள் திருடனது வடிவில் வந்தாலும் அனைவரையும் மயக்கும் அழகிய தோற்றத்தில் இருந்த படியால் அன்று முதல் கள்ளபிரான் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

விஜயாசன பெருமாள் திருக்கோயில் (வரகுணமங்கை).

விஜயாசன பெருமாள் கோயில் தூத்துக்குடி மாவட்டம் நத்தம் என்ற கிராமத்தில் அமைந்துள்ளது. சந்திரன் ஸ்தலமாக அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருந்து 2 கி.மீ தொலைவிலும், திருநெல்வேலியில் இருந்து 32 கி.மீ தொலைவில் சந்திரன் ஸ்தலமாக அமைந்துள்ளது.

தல வரலாறு: முன்னொரு காலத்தில் ரேவா நதிக்கரையில் புண்ணியகோசம் என்னும் இடத்தில் வேதவித் என்ற அந்தணன் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தன் தாய், தந்தை, குரு ஆகியோரை வணங்கி வாழ்ந்து வந்தார். அவர்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளையும் செய்து வந்தார். தனது பெற்றோரது காலத்திற்குப் பிறகு இறைவனை, பெருமாளை எண்ணி கடும் தவம் புரிய நினைத்தார். அவர் இவ்வாறு நினைத்தவுடன் பெருமாள் ஒரு பிராமண ரூபத்தில் தோன்றி ஸஹ்ய மலைகளின் நடுவே உள்ள வரகுணமங்கை என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று தவம் புரியும் படி கூறினார். உடனே வேதவித் வரகுணமங்கை சென்று தவம் இருந்தார். இவரது தவத்தினை ஏற்ற பெருமாள் வேதவித் முன் தோன்றினார். பெருமாளிடம் வேதவித், இந்த வரகுணமங்கை தலத்தில்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

விஜயாசனன் என்ற திருநாமத்துடன் எழுந்தருள வேண்டும் என வேண்டினார். அவ்வாறே பெருமாளும் இத்தலத்தில் விஜயாசன பெருமாளாக வீற்றிருந்து அனைவருக்கும் அருள் புரிகிறார்.

திருக்கோளுர் வைத்தமாநிதி பெருமாள் திருக்கோயில்

நவதிருப்பதிகளில் செவ்வாய் தலமாக விளங்கும் இந்த திருக்கோளுர் திருநெல்வேலியில் இருந்து சுமார் 36 கி.மீ அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரன் அளகாபுரியில் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தான். ஒரு சமயம் மிகுந்த அன்புடனும், பக்தியுடனும் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க கைலாயம் சென்றான். அந்த அழகிய பொழுதில் சிவனும் பார்வதியும் குபேரனுக்கு ஒருசேரக் காட்சி தந்தனர். மிகுந்த பக்திப் பெருக்குடன் சிவனைக் காணச் சென்ற குபேரன், தன் தாய் போன்ற பார்வதி தேவியை தீய எண்ணத்துடன் நோக்கியதாக பார்வதி தேவி குபேரன் மீது கடும் கோபம் கொண்டார். அந்த கோபத்தின் உக்கிரத்தில் குபேரனுக்கு சாபமிட்டாள் பார்வதி தேவி. 'குபேரனது உருவம் விகாரம் அடையவும், அவனிடம் உள்ள செல்வங்களும், நவநிதிகளும் குபேரனை விட்டு அகலட்டும் என்றும், குபேரனுக்கு ஒரு கண் பார்வை அற்றுப் போகட்டும்' என்றும் சாபமிட்டாள். குபேரனும் தனது தவறினை உணர்ந்து சிவனிடம் சென்று முறையிட, அவரும் அன்னை பார்வதியிடம் சென்று மன்னிப்புக் கோரச் சொன்னார். அவ்வாறே பார்வதியிடம் அடிபணிந்து மன்னிப்புக் கோரினார் குபேரன். அந்நிலையில் பார்வதி தாயார், குபேரனிடம், இனி உனக்கு கண் பார்வை வராது, உன் உடல் விகாரம் குறையாது, ஆனால் இழந்த நிதிகளை, அவை சென்று அடைந்துள்ள வைத்தமாநிதி பெருமாளை வேண்டி தவம் புரிந்து பெற்றுக்கொள் எனக் கூறி அனுப்பினாள். குபேரனும் அதுபோலவே வைத்தமாநிதி பெருமாளை வேண்டி தவம் புரிந்து பாதி நிதியைப் பெற்றான். பெற்ற அந்த செல்வங்களை ஒரே இடத்தில் நிலைத்து இல்லாமல் எல்லோருக்கும் பரவலாகக் கிடைக்கும் வண்ணம் லக்ஷ்மி தேவியிடம் கொடுத்தான். தொடர்ந்து ஒரே நபரிடம் கொட்டிக் கிடக்கும் செல்வம் இருக்கும் இடத்தில் தர்மம் நிலைக்காது என்பதும், அங்கே அதர்மம் ஆள ஆரம்பித்துவிடும் என்பதும், அதனாலேயே செல்வம் ஒருவரிடத்தில் நிலையாக இல்லாமல் சுழன்று கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது பெருமாள் அனுகிரகம்.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

தர்மதேவன் நிலையாக இங்கேயே தங்கி இத்திருக்கோயில் பெருமாளை வழிபாடு செய்வதாக குறிப்பிடப்பெறுகின்றது.

திருப்புளியங்குடி காய்சினவேந்தப் பெருமாள் திருக்கோயில்

நவதிருப்பதிகளில் புதன் ஸ்தலமாக விளங்கும் இந்த திருப்புளியங்குடி, திருநெல்வேலியில் இருந்து 32 கி;மீ தொலைவிலும், திருவரகுணமங்கையில் இருந்து 1 கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: ஒரு சமயம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி தேவியுடன் திருமால், கருடன் மேலேறி இப்பூவுலகைச் சுற்றி வரும்போது தாமிரபரணி நதிக்கரையில் அழகிய மணற்பரப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்து அங்கேயே தங்கி விட்டார். பூலோகம் வந்தும் தன்னை கவனிக்கவில்லையே என்று மனம் வருந்திய பூமாதேவி, லக்ஷ்மி தேவி மீது பொறாமைக் கொண்ட பூமாதேவி, கோபித்துக் கொண்டு பாதாள லோகம் சென்று விட்டாள். இதனால் உலகம் தன் நிலை மாறி வறட்சி அடைந்தது. அனைத்து ஜீவராசிகளும் துன்புற்றனர். இதனைக்கண்ட தேவர்கள் திருமாலிடம் வந்து முறையிட்டனர். தன்னை வந்து சந்தித்த தேவர்களை சமாதானம் செய்துவிட்டு பின் லக்ஷ்மி தேவியுடன் பாதாள லோகம் சென்று பூமாதேவியை தேற்றி, பூமாதேவியின் மன வருத்தத்தைப் போக்கி மீண்டும் பூலோகம் அழைத்து வந்தனர். இவ்வாறாக பூமாதேவியை அழைத்து வந்து பூலோகம் காத்ததால் பூமிபாலகர் என்ற நாமத்துடன் நமக்கெல்லாம் அருள்பாலிக்கிறார். திருப்புளியங்குடியில் மண்மகள், மலர்மகள் இருவருடனும் பூமிபாலகராய் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஆதிநாதர் ஆழ்வார் திருக்கோயில்

நவதிருப்பதிகளில் குரு ஸ்தலமாக விளங்குவது அருள்மிகு ஆதிநாதர் ஆழ்வார் திருக்கோயில், ஆழ்வார் திருநகரி, திருச்செந்தூர் வட்டம், தூத்துக்குடி மாவட்டம். ஆதிநாதர் ஆழ்வார் திருக்கோயில், தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த திருக்கோயில் மற்றொரு நவதிருப்பதியான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருந்து 5கி.மீ தொலைவிலும், திருநெல்வேலி திருச்செந்தூர் சாலையில், திருநெல்வேலியில் இருந்து 35 கி;.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: ஆழ்வார் திருநகரி என்ற பெருமை மிகு ஊருக்கு தன்பொருநல், ஆதிசேத்ரம், குருகாசேத்ரம், திருக்குருகூர் என பல்வேறு பெயர்கள் உள்ளன. குருகு

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

என்றால் சங்கு என்பது பொருள். அவ்வாறு ஆற்றில் மிதந்து வந்த சங்கு, இத்தல பெருமாளை வணங்கி மோட்சம் பெற்றதால் திருக்குருகூர் என்ற பெயர் வந்தது என்றும், பெரும் வெள்ளத்தால் உலகமே அழிந்து, மீண்டும் உருவானபோது முதலில் உண்டான இடம் என்பதால் ஆதிசேத்ரம் என்றும், நாம்மாழ்வார் கோயில் கொண்டு இருந்ததால் ஆழ்வார் திருநகரி என்றும் பெயர் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சமயம் மகாவிஷ்ணுவின் அம்சமாக விளங்கும் வியாச முனிவரை அவரது பிள்ளையாகிய சுகமுனிவர், இந்த குருகாசேத்ரத்தின் மகிமையினைக் கூறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கிசைந்து வியாச முனிவரும் திருமாலுக்கு மிகவும் பிரியமான இந்த திருத்தலத்தின் மகிமையை கூறத் தொடங்கினார்.

திருக்கோயில் அமைப்பு

திருக்கோயில் ஊரின் நடுநாயகமாக அமைந்துள்ளது. திருக்கோயிலின் முன்புறம் பந்தல் மண்டபம் என அழைக்கப்படும் கல் மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இந்த கல் மண்டபத்தைத் தாண்டி, மாட வீதியைத் தாண்டிச் சென்றால் ராஜகோபுரம் வருகிறது. கோயிலின் உள்ளே பலிபீடமும், அதனை அடுத்து கொடிமரமும் அமைந்துள்ளன. கருடர் சன்னதியைத் தாண்டிச் சென்றால் ஆதிநாதனின் மூலவர் சன்னதி அமைந்துள்ளது. இத்திருக்கோயிலில் கருடன் அமைப்பு சற்று வித்தியாசமாக உள்ளது. கருட பகவான் எல்லா கோயில்களிலும் கை கூப்பி வணங்கிய நிலையில் அமைந்திருப்பார். இத்திருக்கோயில் மட்டும் கைகளில் அபஹஸ்தமும், நாகரும், சங்கு சக்கரத்துடனும் காணப்படுகிறார். பின்னர் ராமர் சன்னதி, சேனை முதலியார் சன்னதி, பொன்னீந்த பெருமாள் சன்னதியையும் காணலாம். உட்பிரகாரத்தில் வேணுகோபாலன் சன்னதியும், ஞானபிரான் சன்னதியும், ஞானபிரான் கருடனும், ஆதிநாயகி சன்னதியும், பன்னிரு ஆழ்வார் அறையும் அமைந்துள்ளன. இராப்பத்து மண்டபத்தினை அடுத்து உறங்காப்புளி என்றும் திருப்புளி என்றும் அழைக்கப்படும் இக்கோயில் தலவிருட்சம் அமைந்துள்ளது. இதன் பின்புறம் பரமபத வாசல் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் நம்மாழ்வாருக்குத் தனி கோயில் உள்ளது. அதனை அடுத்து நாதமுனி சன்னதி, யாகசாலை, பன்னிரெண்டு ஆழ்வார் சன்னதி, நரசிம்மர் சன்னதி, திருவேங்கடமுடையான் சன்னதிகள் அமைந்துள்ளன. ஆதிநாதர் சன்னதியின் வெளிபிரகாரத்தில் கண்ணாடி மண்டபம், கம்பர் அறை

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

அமைந்துள்ளன. கோயில் மதிலுக்கு வெளியே ஸ்ரீ பட்சிராஜர் சன்னதியும், கிருஷ்ணர் சன்னதியும், அனுமன் சன்னதியும் அமைந்துள்ளன.

சிற்பக்கலை இத்திருக்கோயில் சிற்பக்கலையிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. இத்திருக்கோயிலில் சிற்பக் கலைக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல் குழல் தூண்களும், கல் நாதஸ்வரமும், கல் படிமங்களும், இசைத் தூண்களும் உள்ளன. இங்குள்ள தூண்களில் இரண்டு துவாரங்கள் போடப்பட்டுள்ளன. இரு பக்கமும் இருவர் நின்று கொண்டு மாறி மாறி ஊதினால் சங்கின் ஒலியும், எக்காள ஒலியும் ஏற்படுகிறது. இத்திருக்கோயிலில் கல்லால் ஆன நாதஸ்வரம் ஒன்று உள்ளது. நாதஸ்வரத்தின் அடிபாகத்தில் பித்தளைப்பூண் போடப்பட்டுள்ளது. இந்த இசைக்கருவி சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் காலத்தில் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. இத்திருக்கோயில் சிற்பம், இசை, கட்டிடக்கலையில் மட்டுமல்ல ஓவியத்திலும் சிறந்து விளங்குகிறது. நம்மாழ்வார் தனிக் கோயிலைச் சுற்றி உள்ள பிரகாரச் சுவர்களில் 108 திவ்யதேசப் பெருமாள்களின் உருவங்கள் ஓவியங்களாய்த் தீட்டப் பட்டுள்ளன. பல் வேறு வரலாற்றுக் கதைகளும் ஓவியங்களாய்த் வரையப்பட்டுள்ளன.

தென்திருப்பேரை மகரநெடுங்குழைக்காதர் திருக்கோயில்

தென்திருப்பேரை திருக்கோயில், திருநெல்வேலியில் இருந்து திருசெந்தூர் செல்லும் சாலையில், சுமார் 35கிமீ தொலைவிலும், சுக்ரனின் ஸ்தலமாக அமையப்பெற்றுள்ளது

தலவரலாறு: வைகுண்டத்தில் ஒருநாள் ஸ்ரீதேவி கவலையுடன் காணப்பட்டாள். தன் பதி திருமால் தன்னைவிட பூமாதேவியிடம் தான் மிகுந்த அன்புடனும், பிரியத்துடனும் இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு மனம் வருந்தினாள். தன்னுடைய இந்த வருத்தத்தினை துர்வாச முனிவரிடம் போய் சொல்லி முறையிட்டாள். தன்னை விட பூமாதேவி அழகு என்பதனால் தான் இவ்வாறு திருமால் நடந்துகொள்வதாக ஸ்ரீதேவி தானாகவே நினைத்துக்கொண்டு, துர்வாசரிடம் தன்னையும் பூமாதேவி போல வடிவத்தில் மாற்றுமாறு கூறினாள். அதற்குப் பிறகு துர்வாசர் பூமாதேவியைக் காணச் சென்ற வேளையில், திருமாலுடன் இருந்த பூமாதேவி தன்னை சரியான விதத்தில் விருந்தோம்பல் புரியாமலும், மதிக்காமலும் அலட்சியம் செய்வதைக் கண்டு

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

கோபமுற்று, பூமாதேவியிடம், நீ ஸ்ரீதேவியின் உருவத்தைப் பெறுவாய், என சாபமிட்டார். தான் செய்த தவறினை உணர்ந்த பூமாதேவி, முனிவரிடம் சாப விமோசனம் கேட்க, தாமிரபரணியின் கரையிலே அமைந்துள்ள தென்திருப்பேரை என்னும் தலத்திற்கு வந்து ஓம் நமோ நாராயணாய என்ற மந்திரத்தை மனதாரச் சொல்லிவர, பங்குனி பௌர்ணமி, முழு நிலா நாளன்று, ஆற்று நீரை அள்ளி எடுக்கும் போது இரண்டு மகர குண்டலங்கள், மீன் வடிவிலான காதில் அணியும் அணிகலன்கள், பூமாதேவிக்குக் கிடைத்தது. அதே நேரத்தில் திருமால் பூமாதேவி முன் தோன்ற, தனக்குக் கிடைத்த காதணிகளை திருமாலுக்குக் கொடுத்து அணிந்து கொள்ளுமாறு பூமாதேவி தன் அன்புக் கணவரிடம் கொடுக்க, திருமாலும் அதனை விருப்பமுடன் அணிந்து கொண்டார். அந்த நிமிடமே பூமாதேவி தன் சுய உருவத்தினை அடைந்தாள். இந்த திருத் தலத்திலே பூமாதேவி, லக்ஷ்மி தேவியின் உருவத்தில், வடிவத்தில் காட்சி கொடுப்பதால், இத்தலம் திருப்பேரை என பெயர் பெற்றது. இன்றும் இத்தல பெருமாள் மகரகுண்டலங்களுடன் காட்சி தருகிறார். அதனாலேயே, இத்தல இறைவன் மகரநெடுங்குழைக்காதன் என அழைக்கப்படுகிறார்.

திருக்குளந்தை வேங்கடவான திருக்கோயில்

நவதிருப்பதி திருத்தலங்களில் சனி ஸ்தலமாக விளங்குகிறது. திருக்குளந்தை திருத்தலம், திருநெல்வேலியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் சாலையில் சுமார் 38கி.மீ தொலைவிலும், மற்றொரு நவதிருப்பதியான திருப்புளியங்குடியில் இருந்து 5கி.மீ தொலைவிலும், இன்னொரு நவதிருப்பதியான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் இருந்து 7கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: முன்னொரு காலத்தில் துலைவில்லி மங்கலம் என்ற ஊருக்கு அருகிலே தடாகவனம் என்ற தலம் இருந்தது. அத்தலத்தில் வேதஸாரன் என்ற அந்தணர், தனது மனைவி குமுதவல்லியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். தங்களுக்கு குழந்தை பாக்கியம் வேண்டி இறைவனை வழிபட்டு வந்தனர். இவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்ற திருமாலின் அருளினால் இந்தத் தம்பதியினருக்குப் பெண் குழந்தை ஒன்று பிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு கமலாதேவி என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். தனது பெற்றோரின் அரவணைப்பில் பாதுகாப்பில் சிறப்புடன் வளர்ந்து வந்த கமலாதேவி, பெருமாள் மேல்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

உள்ள பெரும் பக்தியின் காரணமாக, இறைவனையே கணவனாக அடைய விரும்பினாள். பெற்றவர்கள், நட்புவட்டம், உறவினர் என யார் சொல்லியும் கேளாமல், திருமாலை எண்ணி தவம் இயற்றினாள்.

இவ்விளம் பெண்ணின் கடும் தவத்தினை கண்ட விஷ்ணுபிரான், கமலாதேவி முன் தோன்றி, 'நீ இவ்வாறு கடுந்தவம் புரிவதன் நோக்கம் என்ன' எனக் கேட்டார். அதற்கு கமலாதேவி, ஸ்ரீமந் நாராயணனையே மணம் புரிந்து வாழ விரும்புவதாகக் கூறினாள். அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்து திருமாலும் கமலாதேவியை திருமணம் செய்துகொண்டார். இவ்வாறாக கமலாதேவி என்னும் பாலிகை தவம் செய்த வனம் என்பதால் பாலிகாவனம் என்ற பெயர் உண்டானது. வேதஸாரனும் தான் அன்றாடம் வழிபடும் பெருமாளே, தன் மகளை தன் இதயத்தில் இருத்தி உள்ளதை எண்ணி எண்ணி மனம் மகிழ்ச்சியுற்றார். அன்றாடம் பெருமாளை மனதார நினைத்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பூஜை செய்து வந்தார்.

பெருமான் மாயக் கூத்தாடிய வரலாறு

ஒரு நாள் வேதஸாரனின் மனைவி குமுதவல்லி ஆற்றங்கரையில் நீர் எடுக்கச் சென்றிருந்த வேளையில், அம்சநாரன் என்ற அரக்கன் அவளை கடத்திச் சென்று இமயமலைச் சாரலில் சிறை வைத்தான். தனது அன்பு மனைவியை அரக்கன் ஒருவன் கவர்ந்து சென்றதை பெருமாளிடம் கூறி, தன் மனைவியை மீட்டுத் தர மன்றாடினான் வேதஸாரன். அவனது அழுகுரலுக்கு மனமிறங்கி தனது கருடவாகனத்தில் இமயமலை சென்று அம்சநாரனிடம் இருந்து குமுதவல்லியை மீட்டு வந்தார் திருமால். பாலிகாவனத்தில் திருமால் குடிகொண்டிருப்பதை அறிந்த அந்த அரக்கன் இந்த வனத்திற்கு வந்து பெருமானுடன் போரிட்டான். திருமால், அந்த அரக்கனை போரில் வென்று வதம் செய்து அரக்கனது தலை மேல் ஏறி நர்த்தனமாடினார். அதற்குப் பிறகு இத்தல இறைவனுக்கு தேவர்கள் அனைவரும் கங்கை நீரால் திருமஞ்சனம் செய்வித்தனர். நடனமாடிய காரணத்தினாலேயே இத்தல இறைவனுக்கு சோரநாட்டியன் என்றும் மாயக்கூத்தன் என்றும் பெயர் வந்தது. அரக்கனுடன் ஏற்பட்ட போரில் வெற்றிபெற கருடாழ்வார் பெருமானுக்கு உதவிய காரணத்தினால் இன்றும் இத்தல உற்சவ மூர்த்தியுடனும், தாயாருடனும் கருடாழ்வாருக்கு ஒரே ஆசனத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

இத்திருத்தலத்திலும் சிற்பங்களின் பேரழகு கண்ணைக் கவர்கிறது மனதையும் சேர்த்து. பல தூண்கள் சிற்பங்களின் அழகால் நிறைந்திருந்தாலும் குறிப்பாக ஒரு தூணில் குதிரையும் யாழியும் கலந்த ஒரு மிருகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு கல்கி அவதாரம் வாளுடன் தோற்றமளிப்பது தனித்துவமாக உள்ளது, வேறெங்கும் இல்லாத வடிவம். இத்திருக்கோயிலில் பல வருடங்களுக்கு முன்பாக வாசத்தடம் என்ற குளம் பிரசன்ன ஜோதிடம் மூலமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சரி செய்யப்பட்டுள்ளது. திருக்கோயிலின் தெற்குப்புறமாக கழுநீர் தொட்டியான் என்ற சன்னதி உள்ளது. திரு மடப்பள்ளியில் இருந்து வரும் பிரசாத நீர், இவரது பாதம் வழியாகத்தான் செல்கிறது.

திருக்குளந்தை பெரிய அளவிலான குளங்கள், வளம் மிக்க வயல்கள் சூழ்ந்த பசுமையான பூமியாகும். இங்கு, மூலவர் ஸ்ரீனிவாச பெருமாள் நின்ற கோலத்தில் பெரிய உருவத்துடன் காட்சி தருகிறார். பொதுவாக வைணவத் தலங்களில் பெருமாளின் திருவடி தரிசனம் பெரிய பாக்கியமாகக் கருதப் படுகிறது. அதன் காரணமாகவே, இத்தல பெருமாளின் திருவடியை நன்றாக தரிசிக்க அர்த்த மண்டபத்திற்கு வெளியே பெரிய கண்ணாடி ஒன்று உயரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது புதுமையான ஒன்றாகும்.

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் தேவர்பிரான் திருக்கோயில் (இரட்டை திருப்பதி)

நவதிருப்பதிகளில் ராகு ஸ்தலமான திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தலம், திருநெல்வேலியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் பாதையில், திருநெல்வேலியில் இருந்து சுமார் 39 மஅ தொலைவிலும், மற்றொரு நவதிருப்பதியான பெருங்குளத்தில் இருந்து சுமார் 5 மஅ தூரத்திலும், இன்னொரு நவதிருப்பதியான ஆழ்வார்திருநகரியில் இருந்து 2 மஅ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: திருப்புளியங்குடி என்ற புண்ணியமிகு திருத்தலத்திற்கு சற்று அருகாமையில் மலர்கள் நிறைந்த, நெல் வயல்களால் சூழ்ந்த, பசுமையும் இயற்கையின் வண்ணமும் நிறைந்த ஒரு திருப்பதியாக திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் அமைந்துள்ளது. இந்த திருத்தலத்தில் பல காலங்களுக்கு முன்பாக ஆத்திரேய கோத்திரத்தில் தோன்றிய ஒரு முனிவர் வாழ்ந்து வந்தார். சுப்ரபர் என்ற திருநாமம் கொண்ட அந்த முனிவர் யாத்திரையாக பயணம் செய்து வந்து கொண்டிருந்த வேளையில், இந்த தொலைவில்லிமங்கலம் சேத்திரத்தை அடைந்தவுடன்,

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

இவ்விடத்தின் அழகான, எழிலான சூழ்நிலை கண்டு, இந்த இடத்தில் ஒரு யாகம் செய்ய எண்ணினார். அதனால் இந்த இடத்தை யாகம் செய்வதற்காக சுத்தம் செய்து உழுது பண்படுத்தினார். அவ்வாறு சுத்தம் செய்யும்போது அங்கே ஒரு தராசையும் வில்லையும் கண்டார். இங்கே எப்படி இவை வந்ததென்று எண்ணி வியப்படைந்தார். இவை எக்காலத்தில், யாரால் கொண்டுவரப்பட்டன என்று நினைத்துக்கொண்டே அவற்றை தன் கையால் எடுத்தார். அந்த முனிவரின் கை பட்டதும், அந்த தராசு ஒரு பெண்ணாகவும், அந்த வில் ஒரு ஆணாகவும் உரு மாற்றம் பெற்றன. அவர்கள் இருவரும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சாபத்தில் இருந்து வெளி வந்தனர்.

அவர்கள் இருவரையும் பார்த்து முனிவரும், அவர் கூட இருந்த பக்த கோடிகளும், 'நீங்கள் எப்போது, எதனால், யாரால் இதுபோல வில்லாகவும் தராசாகவும் உரு மாறினீர்கள்' எனக் கேட்டனர். அதற்கு அத்தம்பதியினர், 'நான் வித்யாதரன், இவள் என் மனைவி, நாங்கள் இருவரும் குபேரனது சாபத்தால் இந்நிலையை அடைந்தோம், அவரிடமே எங்களுக்கு சாப விமோசனம் கேட்டோம், அதற்கு குபேரன், இவ்வாறு நீ வில்லாகவும், உனது பத்தினி தராசாகவும் வெகு காலத்திற்கு நிலத்தில் அழுந்தி இருக்க வேண்டும், சில காலம் சென்றபின் ஆத்ரேயசுப்ரபர் என்ற முனிவர் எந்த இடத்திலும் யாகம் செய்ய மனமில்லாமல் இந்த தலத்திற்கு வந்து சேர்ந்து யாகம் நடத்த நிலத்தை உழுவார். அந்த நேரத்தில் நீங்கள் சாபம் நீங்கப் பெறுவீர்கள்' என்று கூறினார். அன்றிலிருந்து நாங்கள் இந்த உருவத்திலேயே இந்நிலத்தில் புதைந்து கிடக்கிறோம். உங்கள் புண்ணியத்தால் சாபம் நீங்கப் பெற்றோம் என்று அந்த தம்பதியினர் கூறினர். அதன் பிறகு முனிவர்கள் யாகத்தை செய்து முடித்து விஷ்ணு பெருமானை ஆராதனை செய்தனர். அங்கு எழுந்தருளிய பெருமானை வணங்கி, 'இத்தலத்தில் நீங்கள் தேவர்பிரான் என்ற பெயருடன் பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிக்க வேண்டும்' என்று வேண்டினர். இந்த தலத்தில் வில்லும், துலை என்னும் தராசும் முக்தி அடைந்த காரணத்தினால், இவ்விடம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் என்ற பெயருடன் விளங்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தனை செய்தனர். ஆத்ரேயசுப்ரபர் கேட்ட இந்த வேண்டுகோளை ஏற்று அதனை அங்கீகரித்தார் விஷ்ணு பெருமான்.

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் அரவிந்த லோசனர் திருக்கோயில் (இரட்டை திருப்பதி)

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

நவதிருப்பதிகளில் கேது ஸ்தலமான திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தலம், திருநெல்வேலியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் பாதையில், திருநெல்வேலியில் இருந்து சுமார் 39கி.மீ தொலைவிலும், மற்றொரு நவதிருப்பதியான பெருங்குளத்தில் இருந்து சுமார் 5கி.மீ தூரத்திலும், இன்னொரு நவதிருப்பதியான ஆழ்வார்திருநகரியில் இருந்து 2கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது.

தலவரலாறு: தேவர்பிரான் திருக்கோயிலில் யாகம் செய்து மனநிறைவுடன் வாழ்ந்து வந்த சுப்ரபர், தினப்படி திருக்கோயிலின் அருகில் அமைந்திருந்த திருக்குளத்தில் இருந்து தாமரை மலர்களை பறித்து, அவற்றை மாலையாகத் தொடுத்து தேவர்பிரானுக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தார். நம் கையால் மலர்களைப் பறித்து மாலையாகத் தொடுத்து இறைவனுக்குச் சூடிபார்க்கும் போது கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும், மன நிறைவிற்கும் அளவே இல்லைதான். அத்தகைய மனநிறைவுடன் தன் வேலைகளை, சுவாமி கைங்கர்யங்களை அன்றாடம் செய்து வந்து கொண்டிருந்தார் சுப்ரபர். தனக்கு மாலை சூட்டி வணங்கும் சுப்ரபரின் பக்தியில் மனம் மகிழ்ந்த தேவர்பிரான், அவர் நாள்தோறும் எங்கிருந்து தனக்கு மலர் மாலை கொண்டுவந்து அணிவிக்கிறார் என்பதை அறிய ஆசைகொண்டு, முனிவர் பெருமான் தோட்டத்தில் உள்ள பொய்கைக்கு செல்லும் நேரம் பார்த்து அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்.

அங்கு வந்த தேவர்பிரான், அந்தப் பொய்கையின் வளமையையும், பசுமையையும், குளிர்ச்சியான தோற்றப் பொலிவும் கண்டு, முனிவரை நெருங்கி அவரிடம், 'முனிவரே, இந்த இடம் மிகவும் குளிர்ச்சி மிகுந்ததாகவும், மலர்கள் நிறைந்த இடமாகவும் இருக்கிறது, இங்குள்ள மலர்களைப் பொழியும் மரங்களின் மீது மலய மலையில் இருந்து வீசுகின்ற தென்றல் தவழ்ந்தோடுகிறது. இந்த இடம் என் மனதிற்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒன்றாகிவிட்டது, அதனால் இந்த சுகந்தமான பொய்கையின் கரையிலேயே நான் வாசம் செய்ய விரும்புகிறேன், உமது யாகசாலையில் தேவநாதனாகவும், இந்தத் தூய்மையான தடாகத்தில் அரவிந்தலோசனாகவும் குடியிருக்கப் போகிறேன். இன்றிலிருந்து தடாகங்களின் கரையோரம் அமைந்துள்ள எனக்கும், எனக்குத் தெற்குப் பக்கமாக அமைந்துள்ள தேவர்பிரானையும் தாமரை

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

மலர்களால் பூஜை செய்வீர்களாக', என்று சுப்ரப முனிவரிடம் கூறி அருளினார். அதுமுதல் இரட்டை திருப்பதியில் அமைந்துள்ள இரண்டு திருமாலுக்கும் தாமரை மலர்களால் அன்றாடம் அர்ச்சனை செய்து இறைவனடி சேர்ந்தார் சுப்ரப முனிவர்.

முடிவுரை

திருநெல்வேலி மற்றும் தூத்துக்குடி பகுதிகளைச் சுற்றி அமைந்துள்ள பெருமாள் ஆலயங்கள், நவதிருப்பதி ஸ்தலங்கலாகவும், அவற்றினை நவகிரகங்கள் உடன் தொடர்பு கொண்ட திருக்கோயில்களாகவும் வரிசைபடுத்தி நவதிருப்பதி என ஒன்பது பெருமாள் ஆலயங்களை வரிசைபடுத்தி மக்கள் வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. சோழநாட்டின் நவக்கிரக தலங்களும் பாண்டியநாட்டின் நவக்கிரக தலங்களும் சைவம் மற்றும் வைணவச் சமயங்களின் வளர்ச்சியினையும், ஒற்றுமையையும் வெளிப்புயுடுது;துவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

மேற்கோள் நூல்கள்

[1] அந்தராமன், அம்புஜம் (2006). தென்னிந்தியாவின் கோயில்கள், கிழக்கு மேற்கு புத்தகங்கள் (மெட்ராஸ்). பக். 33-43. ISBN 978-81-88661-42-8.

[2] சாந்தி.செ, (2019) திருக்கோயில்களின் தேவகோட்டச் சிற்பங்களும் சமூகப் பின்னணியும்,பன்னாட்டு கருத்தரங்கம் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கு திருக்கோயில்களின் பங்கு, தமிழ் துறை அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் காரைக்குடி. ISBN:978-81-934510-1-4. https://www.researchgate.net/publication/340546743

[3] சாந்தி.செ, (2019) திருக்கோயில்களின் கட்டடக்கலை நுட்பங்களும் கலைச்சொற்களும்- ஓர் ஒப்பீடு, பன்னாட்டு கருத்தரங்கம், கோயிற் பண்பாடு, தமிழ் பண்பாட்டுமையம் அழகப்பா பல்கலைக்கழகம். காரைக்குடி.ISBN:978-93-84428-37-2.

[4] சாந்தி.செ (2020) கட்டிடக்கலை நுட்பங்களில் ஆவுடையார்கோயில் தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ் தொகுதி - *2* வெளியீடு-2 E-ISSN:2581-7140, DOI: 10.5281/zenodo.3628597, www.ijtlls.com.

[5] சாந்தி.செ., குணசேகரன்.எஸ்., (ஜூன் 2020) தூத்துக்குடி மாவட்டத்தின் முக்கிய இடங்கள் - ஒரு புவியியல் வரைபடக் கண்ணோட்டம், தொகுதி *14*, வெளியீடு - 6, ஜிடியன் பல்கலைக்கழக இதழ், https://doi.org/10.37896/jxu14.6/274

[6] ஜி.சேதுராமன், தமிழகச் சமுதாயப் பாண்பாட்டுக் கலை வரலாறு, மதுரை

[7] மீனா.வி. தென்னிந்தியாவில் கோயில்கள். கண்ணியகுமாரி: ஹரிகுமார் கலை. பக்.

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

8-9.

[8] ராஜகோபாலன்.எம் (1993). தமிழ்நாட்டின் 15 வைணவ கோயில்கள். சென்னை, இந்தியா: கோவிந்தசாமி பிரிண்டர்கள். பக். 155-159.

[9] ராதா, அ., பரந்தாமன ;, கா. 'பெருங்குளம ; கிராமப்புறக் கோயில் வழிபாடும் மற்றும் திருவிழாக்களும் - ஒரு சிறப்புப் பார்வை;.' தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 2, சனவரி 2020, பக். 122-129, DOI: 10.5281/zenodo.3628534.

[10] ராஜராஜன் ஆர்.கே.கே., (2018). மறந்துபோன நயாக ஓவியங்கள் - வைகுண்டம் கர்பகாவின் நான்கு சுவர்களுக்குள் திவ்யாதேனங்கள். பிரணேஷ் பப்ளிகேஷன்ஸ். சென்னை.

[11] ரமேஷ்.எம்.எஸ். (1993). 108 வைணவத் திவ்ய தேசங்கள்: பாண்டிய நாடில் திவ்ய தேசங்கள். திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தனம்.

[12] சூரியா (2015). ஜோதிர்லிங்கம்: இந்திய கோயில் வழிகாட்டி. பார்ட்ரிட்ஜ் பப்ளிஷிங். ப. 30. ஐ.எஸ்.பி.என் 9781482847864.

[13] ஸ்ரீனிவாசன் கே.ஆர்., பல்லவர்களின் குகைக் கோயில், இந்தியாவின் தொல்பொருள் ஆய்வு. பி .30.

References

[1] Anantharaman, Ambujam (2006). *Temples of South India*. East West Books (Madras). pp. 33–43. ISBN 978- 81-88661-42-8.

[2] Meena.V. Temples in South India. Kanniyakumari: Harikumar Arts. pp. 8–9.

[3] Rajagopalan.M (1993). 15 Vaishnava Temples of Tamil Nadu. Chennai, India: Govindaswamy Printers. pp. 155–159.

[4] Rajarajan.R.K. (2018) Maranthupona Nayaka Oviyangal. Vaikundam Karpakavin Nanku Suvarkalukul Divyadenangal. Dinesh Publications. Chennai.

[5}Ramesh.M.S. (1993). 108 Vaishnavite Divya Desams: Divya desams in Pandya Nadu. Tirumalai-Tirupati Devasthanam

[6] Srinivasan Kr., *Cave Temple of the Pallavas*, *Archaeological survey of India*.P.30

[7] Sethuraman .G, Tamil samuthaya panpattuk kalai valaru, Madurai.

[8] Radha.A, Paranthaman.G, Historical View of Perunkulam Region, IJSART - Volume 6 Issue 6 – JUNE, 2020, ISSN [ONLINE]: 2395-1052. www.ijsart.com

[9] Santhi.S., (Jan 2020), *Avudaiyarkovil and its Architecture*, International Journal of Tamil Language and Literary Studies, Vol.2:Issue-2,DOI:10.5281/zenodo.3628597**,** www.ijtlls.com**,** E-ISSN: 2581-7140 Pp:13-27

[10] Santhi.S, (2019) Thirukoyilgalin Devakotta sirbangalum samugaga pinnaniyum,

E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**

Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

International Conference, Alagappa University, Karaikudi. ISBN:978-81-934510-1-4 https://www.researchgate.net/publication/340546743

[11] Santhi.S (2019), Thirukoyilgalin Kattatakkalai Nutbangalum Kalaisorgalum – Oru Aivu, ISBN:978-93-84428-37-2 https://www.researchgate.net/publication/340858900.

[12] Santhi.S ,Gunasekaran.S, (June 2020) *The Important Places of Tuticorin District - A Geographical Map Perspective*, Volume 14, Issue-6, Journal of Xidian University, https://doi.org/10.37896/jxu14.6/274, ISSN No:1001-2400, http://xadzkjdx.cn/, Pp.2298-2316

[13] Suriya (2015). Jothirlingam: The Indian Temple Guide. Partridge Publishing. p. 30. ISBN 9781482847864.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement**:** இல்லை **/Nil**

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration**: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./**I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

Tamil Journal of Temple Studies
An Internationally Peer-Reviewed Journal
E-ISSN: Applied **Vol. 1: Issue - 1, November 2020**
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

மலைநாட்டு திருப்பதிகளில் ஒன்றான திருவெண்பரிசாரம்
Thiruvenparisaram One of The Mountain Thirupathis

முனைவர். ஆ,பா.இராமலெட்சுமி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை. தென்திருவிதாங்கூர் இந்து கல்லூரி, நாகர்கோவில்.
Dr.A.P.Ramalekshmi, Assistant Professor, Department of Tamil, Then Thiruvithangoor Hindu College, Nagarcoil.
ORCiD: https://orcid.org/0000-0001-5093-6577
DOI: 10.5281/zenodo.4271595

Abstract

The article deciphers about one of the mountain Thirupathis in India.There are thirteen Thirupathis as evinced by the Alvars. This Temple is at the Kanniyakumari District. This Temple is called as Thiruvenparisaram. The study focusses on the origin and architectural design of the temple.

Keywords: Thiruvenparisaram, Mountain Thirupathi

முன்னுரை

ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட மலைநாட்டுப் பதிகள் 13. இவற்றில் பன்னிரண்டு பதிகளை நம்மாழ்வார் பாடியுள்ளார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சிறப்புமிக்க திவ்விய தேசங்கள் இரண்டினுள் திருவட்டாறு ஆதிகேசவன் கிடந்த கோலமும், திருவெண்பரிசாரத்து திருவாழ்மார்பன் அமர்ந்த கோலமும் சிறப்பு பெற்ற மலைநாட்டு திருப்பதிகளாகும்.

தல வரலாறு

நரசிம்ம அவதாரத்தின் போது இரணியனை வதம் செய்த பெருமாள், உக்கிர மூர்த்தியாகக் காட்சியளித்த பிறகு பிரகலாதன் வேண்டுகோளின்படி உக்கிரம் தணிந்த திருமால் சாந்த சொரூபியாக அமர்ந்த திருக்கோலமாகக் காட்சியளித்தார். பெருமாளின் உக்கிர நிலையைப் பார்த்து ஒதுங்கிய திருமகளும் அவரது சாந்த சொரூபங்கண்டு, திருமார்பில் வந்து சேர்ந்தாள். ஆகவே, 'திரு' வாழக்கூடிய மார்பன் 'திருவாழ்மார்பன்' என்று அழைக்கப்படலானார்". திருமகள் தங்கும் திருமாலின் மார்பினை "திருஞெமிர்ந்து அமர்ந்த மார்பினை மார்பில்" என்ற பரிபாடல் வரியின் மூலமும் அறியலாம். மேலும், பிறிதோரிடத்தில்,

அருமை நற்கு அறியினும் ஆர்வம் நின்வயின்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

பெருமைவயின் வல்லாய் யாம் இவண் மொழிபவை
மெல்லியல் எனாஅ பெறாஅ தல்இயம்
திருமறு மார்பநீ அருளல் வேண்டும். (பரிபாடல். பா.35)

என்று இறைவனின் மார்பில் தங்கும் தேவியைக் குறிப்பிடுகிறது. திருமால் திருமகளைக் கமலவள்ளி நாச்சியார் என்ற பெயரோடும் கோவிலில் எழுந்தருளச் செய்தார். இலட்சுமி தேவியினுடைய பரிசாரத்தால் இத்தலத்தின் பெயர் பரிசாரம் என்று முதலில் வழங்கப்பட்டது. "பரிசாரம்" என்பதற்கு 'வணக்கம்' என்ற பொருளும் உண்டு.

'வண்', 'வள்' என்ற இரண்டு சொற்களுக்கும் "வலிமை" என்ற பொருள் உண்டு. அஃதாவது இலட்சுமி தேவி அச்சம் நீங்கி வலிமை பெற்ற இடம் 'வண்பரிசாரம்' ஆகும். இதனையே பொருளாகக் கொண்டு நம்மாழ்வார் தமது பாடலில் இத்தொடரைப் பயன்படுத்துகின்றார்.

வருவார் செல்வார் வண்பரி சாரத்திருந்த என்
திருவாழ் மார்பற்கு (திருவாய்மொழி – எட்டாம்பத்து, பக்.113.)

என்ற பாடல் அடிகள் இதனை விளக்குகின்றன.

கோயில் கல்வெட்டு

திருவாழ்மார்பன் கோவிலில் மூன்று கல்வெட்டுகளைத் திருவிதாங்கூர் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித்துறையினர் கண்டெடுத்துப் பதிப்பித்துள்ளனர். கோவிலின் உட்பிராகரத்தின் மேற்குப் பக்கம் ஒரு கல்வெட்டும், வெளிப்பிரகாரத்தின் கிழக்குச் சுவரிலும், மூன்றாவது கல்வெட்டு வெளிபிராகரத்தின் தளவரிசையிலும் காணப்படுகிறது.

கோவிலில் கிடைத்த பழைமையான மூன்று கல்வெட்டுகளிலும் கொல்லம் ஆண்டு 304 (கி.பி.1129) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து சேரமன்னர்களின் ஆதிக்கம் விழிஞ்ஞும் வரை (TAS Vol. IV Page.198) பரவியிருந்ததை அறிய முடிகிறது. மேலும் கோவிலின் உட்பிரகாரத்தின் மேற்கு பக்கம் ராஜேந்திர சோழபட்டிணம் என்று தொல்லியல் ஆய்வுதுறை ஆய்வேடு எண் 112-ல் (கி.பி. 1129) குறிக்கப்பட்டுள்ளது (நடனகாசிநாதன், கன்னியாகுமரி கல்வெட்டுகள் தொகுதி I, II, III (Ed.) தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை, சென்னை – 1972.)

இது அக்கால சேரர்களின் ஆட்சியின் சிறப்பையும் தெள்ளத்தெளிவாக விளக்குகின்றது. உட்பிரகாரத்தின் மேற்பக்க கல்வெட்டில் அக்கிர தேவசம்பு நாராயணநம்பி என்பர் 150 பணங்களை கோவிலுக்குக் கொடுத்து ஆவணி மாதம்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

திருவோண நாள் விழா நடத்த உதவியுள்ள செய்தி கொல்லம் ஆண்டு 789 (கி.பி.1613) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வெளிப்பிரகாரம் கிழக்குச் சுவரில் சம்பு நாராயணநம்பி ஏழை அந்தணர் இருவருக்கும் தினமும் உணவு வழங்க ஒவ்வொரு மாதமும் 50 பணங்களைக் கொடுத்ததாகவும், மேலும் ஒவ்வொரு துவாதசி அன்று ஒரு அந்தணருக்கு உணவு வழங்கவும், பணம் கொடுத்ததாக கி.பி. 1613-ம் ஆண்டு கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது.

வெளிபிரகாரத்தில் தளவரிசைக் கல்லில், கல்குளம் வட்டத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோவில் எனும் சிற்றூரைச் சார்ந்த குப்பான் செட்டி என்பவர் கொடிய வயிற்று வலியால் பாதிக்கப்பட்டதாகவும், நோய் தீர்ந்தால் திருவாழ்மார்பனுக்கு காணிக்கை அளிப்பதாகவும் வேண்டியுள்ளார். நோய் தீர்ந்ததும் கோவில் தரையைக் கல்லால் வேய்வதற்கு உதவிய செய்தி கொல்லம் ஆண்டு 961 (கி.பி. 1785) குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆவணி மாதம் குருவாரம் அசுவதி நட்சத்திரம் இந்த நாளில் திருப்பதிசார கோவில் ஒத்தக்கல்மண்டப சந்திதி நடையில் கல்குளம் பிள்ளையார் கோவில் கிராமத்தில் குப்பன் கணக்காகயிட்டு கல் தளப்பணி, திருவாழ்மார்ப சுவாமியைத் தொழுவோம். சுபம் என்ற செய்தியைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. மேலும், கி.பி. 16,17,18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இத்திவ்ய தலத்திற்குப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து பக்தர்கள் வந்து காணிக்கை செலுத்தி சென்ற விவரங்களையும் அக்கல்வெட்டு வழி அறிய முடிகிறது.

தோவாளை தாலுகாவில் ஸம்பிரதியாகம் பணியாற்றி வந்த சிவஞானபிள்ளை என்பவர் கடுமையான நோயால் பாதிக்கப்பட்டு வந்தார். திருமலைக்குச் செல்வதாக வேண்டியிருந்தார் திருப்பதிக்குச் செல்ல முடியாத காரணத்தால், தந்தையின் வேண்டுதலுக்கிணங்கி திருப்பதிசார திருவாழ்மார்பனைத் தரிசித்ததாகவும், நோய் முழுமையாகக் குணமடைந்ததும் நன்றி காணிக்கையாகச் சிவஞானம் பிள்ளை ஒரு விளக்கைப் பெருமாளுக்கு அளித்ததாகவும் அறியமுடிகிறது.

கொடி மரத்தினருகேயுள்ள சிங்கபிறப்பு விளக்கில் வைகாசி மாதம் சுக்கிர வாரம் பௌர்ணமி விசாக நட்சத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் தோவாளை சம்பிரதி சிவஞானம் பிள்ளைக்குத் திருவாழ்மார்பன் சகாயம்" என்ற வாசகங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

சேர மன்னர்களின் ஆட்சி முறை

கோவிலின் எதிரில் பொலிவோடு காட்சிதருவது தெப்பக்குளமாகும். இக்குளத்தில் நீராடினால் தீராத நோயும் தீரும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையாகும். நம்மாழ்வாரின் மூதாதையர் திருவாழ்மார்பனை வழிபட்டுள்ளதால் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டது என்பதை அறியமுடிகிறது. கோவில் வெளி முகப்பு 1915-

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

க்குப் பிறகு கட்டப்பட்டதாகும். கோவிலைச் சுற்றியுள்ள நத்தவனம், மன அமைதியைத் தருகின்றது. சித்திரைத் திருநாள் (1931-1949) காலத்தில் அனைத்து சாதியினரும், கோவிலுக்குள் செல்லலாம். மற்ற வைணவ ஆலயங்களை விட புதுப்பொலிவுடனும், தூய்மையாகவும், வலுவாகவும் இக்கோவில் விளங்குகிறது.

நாயக்கர்கள் மற்றும் முகலாயர்களால் பல இடங்கள் தாக்கப்பட்ட போதிலும் நாஞ்சில்நாட்டுத் தெய்வங்கள் மீது அன்பு கொண்ட திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் அதனைச் சீர்செய்து செப்பனிடச் செய்தனர். ஆலயங்கள் புதுப்பொலிவு பெற திருவிதாங்கூர் மன்னர்களும், மக்களும் வலுவாக இருந்தனர்.

திருவெண்பரிசாரத்து திருவாழ்மார்பன் ஆலயத்தில் பிற வைணவக் கோவில்களைப் போலவே பொதுவான சிற்பங்களும், அபூர்வமானச் சிற்பங்களும் உள்ளன. ஆனால் எண்ணிக்கையில் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. அறுபத்து மூன்று கலைகளில் நுண்கலைகள் ஐந்தில் சிற்பக்கலை விளங்குகிறது. கோவில் வெளிப்பிரகாரத்திலுள்ள வடக்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதிகளிலும், அலங்கார மண்டபத் தூண்களிலும் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. சிற்பங்கள் சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவர்களின் கலைப் பாணியை உணர்த்துகின்றன. சிற்பங்களின் நுணுக்கமும், கலைஉணர்வு, புராணக் கதைகளை மையப்படுகிறது. உற்சவ படிமங்களின் காலத்தைத் துல்லியமாகக் கூறமுடியாவிட்டாலும் இவற்றில் சில கி.பி.8-ம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை என கல்வெட்டு வழி அறிய முடிகிறது.

பிற்கால சேரர்களின் மறைமுக ஆட்சி நாஞ்சில் நாட்டில் நடந்த போது சோழ நாட்டிலிருந்து சிற்பிகளும் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். சிற்பங்கள் காலத்தால் அழியாத கலை நயமாகும். இது மனிதனின் கலை நயத்தையும், பழமையான கதைகளையும் விளக்குகிறது.

இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டமான பழைய தென்திருவிதாங்கூர் கோவில் நிர்வாகத்தைப் பற்றியச் செய்திகள் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டு காலத்திலிருந்தே இருப்பது தெளிவாகிறது. திருவிதாங்கூர் அரசர்களில் மார்த்தாண்டவர்மா காலத்தில் தான் கோவில் நிர்வாகத்தைச் சீரமைக்கவும் அவற்றை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும் 1812-ல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. கோவில் நிர்வாக முறையில் பல மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டது.

> திருவிதாங்கூர் அரசின் வரலாறு குமரிமாவட்டத்துடன் பெரிதும் தொடர்புடையது. 1729ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1949-ஆம் ஆண்டு வரை 220 ஆண்டுகள் வரை பன்னிரண்டு பேரின் வரலாற்றைத் ‘கன்னியாகுமரி மாவட்ட

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

வரலாறு' மூலம் அறியலாம். (அ.கா. பெருமாள், கன்னியாகுமரி மாவட்ட சுற்றுலாதலங்கள். ப.55.)

ஸ்ரீ மூலம் திருநாள்

ஸ்ரீ மூலம் திருநாள் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் கோவில் அறநிலையத் துறையும், வருமான வரித்துறையும் ஒன்றாக இருந்தது. 1922-ல் அறநிலையத்துறை தனியானது. கோவில் அதிகாரிகள் பொது நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது தவிர்க்கப்பட்டது. மூலம்திருநாள் மன்னரின் மனைவி நாகர்கோவில் வடசேரி அம்ம வீட்டைச் சார்ந்ததனால் இயல்பாகவே நாஞ்சில் நாட்டின் மீது அவருக்கு அன்பு இருந்திருக்கிறது. திருப்பதிசார திருவாழ்மார்பன் கோவிலுக்கு அடிக்கடி வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அதுமட்டுமன்றி குமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோவில் (திருவட்டாறு) தாணுமாலையன் கோவில் (நாகர்கோவில்) மதுசூதனப் பெருமாள் கோவில் (பறக்கை) ஆகிய கோவில்களுக்கு வழக்கமாக செல்வார் என்பது ஆய்வின் மூலம் கிடைத்த தகவலாகும்.

நாஞ்சில் நாட்டில் சுசீந்திரம், பறக்கை, திருப்பதிசாரம் ஆகிய கோவில்களுக்கு விழாக் காலங்களில் உற்சவமூர்த்திகளைச் சுமந்து செல்லும் வாகனங்களைப் புதிதாகச் செய்ய ஆணையிட்டவர். திருப்பதிசார ஆயுர்வேத மருத்துவமனையில் பொது மக்களுக்கு இலவசமாக மருந்துகள் கொடுக்கவும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது இவரது காலத்தில் ஆகும். சோழநாட்டின் நெற்களஞ்சியம் தஞ்சாவூர் என்பது போல, சேரநாட்டின் நெற்களஞ்சியமாக நாஞ்சில் நாடு திகழ்ந்தது. செழிப்பே இம்மாவட்டத்தின் அமைதியை குலைத்தது. கி.பி. 1675-ல் (கொல்லம் 850) நாயக்கர்கள் பலமுறை படையெடுத்து வந்து, கொள்ளையடித்தும், துன்புறுத்தியும் வந்தனர் என்பதை அழகியபாண்டியபுரம் முதலியார் வீட்டு ஓலை சுவடியால் அறியமுடிகிறது. கி.பி. 1725-ல் (கொல்லம் 900) அழகப்ப முதலியாரின் தலைமையின் படை நாஞ்சில் நாட்டின் மீது அழிவு செய்ததை திருவிதாங்கூர் சாசனச் செய்தியால் அறியமுடிகிறது.

கூளவர ஆடி மீரு உவந்த மடக்கு நீட்டுக்கு
பேப்பு கிழக்கு நிநறும் அரமனையார் வகை இராணுவம்
குதிரையும் கொண்டு அழகப்பன் முதலி கூள வருவதை
மாதம் இருபத்திரெண்டாம் தெயிதி முதல் வைகாசி
மாதம் யரு உ வரை
திருப்பதிசாரத்திலும், பெருவிளையிலும் தெருசனங்
கோப்பிலும் புலியூர் குறிச்சி பிலா விளையிலும்

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

இரணிய சிங்க நல்லூர் கிழக்கேப் பிறந்தது
சரவிளையிலும் பாளையம்
செயிது படைபொருகக் கொண்டு நாஞ்சில் நாட்டில்
மங்கலம் முதல் மணக்குடி வரை படை வருக கொண்டும். (அ.கா. பெருமாள், தென்குமரியின் கதை, ப.122.)

சிற்பக்கலைகள்

கருவறையிலும், பரிவாரக் கோவில்களிலும் வழிபடும் தெய்வங்களின் உருவங்களைப் படிமங்கள் என்பது பொதுவழக்கு. இவை அல்லாதவை சிற்பங்கள் எனப்படும். சிற்பத்திற்கு உருவம் கொடுக்கும் சிற்பி சிலையை வடிக்கும்போது குழந்தையை அழகுப்படுத்துவது போன்று சிற்பத்தை அழகுப்படுத்துவான். இது சிற்பக் கலையாகும். சேர, சோழ, பாண்டிய மற்றும் பல்லவர்களின் கலைப் பணியை உணர்த்தும் சிற்பங்களும், இயற்கை காட்சிகளான மலர்கள், செடிகொடிகள், விலங்குகள், பறவைகள், அரசர்கள், மனித வடிவங்கள், புராணக் கதை, மாந்தர்கள், கடவுளர்கள் முதலியவற்றின் அமைப்புகளும், கோவிலைச் சுற்றி வெளிப்பிரகாரத்திலுள்ள தூண்களிலும், அலங்கார மண்டபத்தூண்களிலும் காணப்படுகிறது. ஆய்வுகளமானத் திருப்பதிசாரக் கோவிலின் தூண்களில் பல வகையான சிற்பங்கள் கண்ணைக்கவரும் விதத்தில் சிற்பியின் கலைவண்ணத்திற்கு ஏற்றவாறு காணப்படுகிறது. கோவிலைச் சுற்றி மொத்தம் 56 தூண்கள் உள்ளன.

முடிவுரை

ஒரு ஆலயத்திற்குச் சிறப்பாக பத்து விசேஷக் குணங்கள் இருக்க வேண்டும். ஆலயப்பழமை, கோவிலுடன் தொடர்புடைய செப்பேடுகள், கல்வெட்டுகள், புராணங்களில் மேற்கோள் காட்டப்படல் அதற்கென்று தலப்புராணங்கள் இருத்தல், கோவிலில் சிற்பங்கள் பெருமளவு இருத்தல், உற்சவங்கள் நடத்தல், கோவிலைப் பற்றி பக்தி இயக்ககாரர்கள் பாடியிருத்தல், கோவிலின் மேல் அரசு நம்பிக்கை, மக்கள் தொடர்பு இருத்தல் என்பவை இந்தப் பத்து மரபுகள் ஆகும். இவை எல்லாமே திருவெண்பரிசாரத்து திருவாழ்மார்பன் கோவிலுக்கு உள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] ஆறுமுகநாவலர், கே., **இந்துமத இணைப்பு விளக்கம்,** அம்பலவாணர் நிலையம், கிருஷ்ணன்கோவில், நாகர்கோவில், பதிப்பு 1985.

[2] இராமசுவாமி, வே., **திருப்பதிசாரம் அருள்மிகு திருவாழ்மார்பன் திருப்பதிகளும் தலப்புராணமும்,** செந்தமிழ் அருள்நெறிப் பேரவை, பதிப்பு 2009.

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

[3] கிருஷ்ணசாமி, ப., **திவ்விய தேசங்கள்,** வேணி பதிப்பகம், தணிகை 135, சாந்தி நகர். சென்னை - 600 044, 1990.

[4] கோக்கலை ஸ்ரீ.ராஜன்., **நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழி,** எட்டாம் பத்து, பதிப்பு 2001.

[5] இராமையா. நா., **சங்க இலக்கியங்கள் நற்றினை மூலமும் உரையும்,** வர்த்தமானன் பதிப்பக வெளியீடு, சென்னை 17.

[6] சிவதாணு, மு., **திருப்பதிசார அருள் வெண்பா நூறு,** ஆசிரியர் சித்தாந்த ரத்தினம், முதற்பதிப்பு 2009.

[7] சீதாராம் குருமூர்த்தி, **கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தொல்லியல் கையேடு,** தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, சென்னை - 600 008, பதிப்பு 2008.

[8] பெருமாள், அ.கா., **தென்குமரியின் சரித்திரம்,** சுதர்சன்ஸ் புக்ஸ், நாகர்கோவில், பதிப்பு 2012.

[9] பெருமாள், அ.கா., **குமரி மாவட்ட வரலாறு,** சுமா பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 1995.

References

[1] Arumuganavalar. K, Indumatha Enaipu vilakkam, Ampalavanar Nilaiam. Krishnakovil, Nagarcoil, year 1985.

[2] Ramasamy, V, Thirupathisaram Arulmigu Thruvalmaarpan Thirupathigalum Thalapuranamum, Senthamil Arulneri Peravai, 2009.

[3] Krishnasamy, P, Divyatheysangan, Veeni Pathipagam, Thanigai 135, Shanthi Nagar, Chennai 600 044, 1990.

[4] Kokkalai Sri Rajan, Nammalvar Arulia Thiruvaimozhi, Ettam Pathu,Pathipu 2001.

[5] Ramaiah. N, Sanga Ilakkiangal Nattrinai MulamumUraium, Varthamanan Pathipaga Veliedu, Chennai 17.

[6] Sivathanu. M, Thirupathisara Arul Venpa Nooru, Teacher Chiththantha Rathinam, Mutharpathipu. 2009.

[7] Seetharam Gurumoorthi, Kanyakumari District Thollial Kaiedu, Tamilnadu Government Thollial Thurai, Chennai 8, 2008.

[8] Perumal. A. K, Thengumari Sarithiram, Sutharsans Books, Nagarcoil, 2012.

[9] Perumal. A. K, Kumari District History, Suma Pathipagam, Nagarcoil, 1995.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Contribution Statement: இல்லை /NIL
கட்டுரையாளர் நன்றியுரை/Author Acknowledgement**:** இல்லை **/Nil**

E-ISSN: Applied Vol. 1: Issue - 1, November 2020
Available at: https://tamiljournaloftemplestudies.wordpress.com/

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி /Author Declaration**: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்./**I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.